

บ 3. 0411

ก 814 ก

ย. 2

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุนทรี แก้วมาลัยตระกูล

12 ก.ย. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

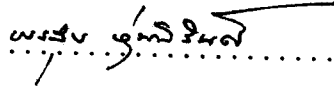
มกราคม 2533

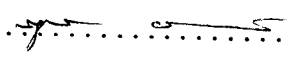
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

170375

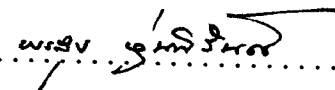
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

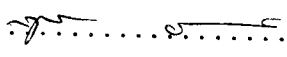
คณะกรรมการที่ปรึกษา

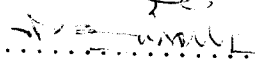
..........ประธาน
(ดร.พรสุข หุ่นจันทร์)

..........กรรมการ
(วศ.ดร.สมฤทธิ์ อินทราทิพย์)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(ดร.พรสุข หุ่นจันทร์)

..........กรรมการ
(วศ.ดร.สมฤทธิ์ อินทราทิพย์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.พิชัย แก้วล้าภู)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่ 10 มกราคม 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ดร.พรสุข หุ่นจันทร์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมฤทธิ์ อินทราทิพย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตลอดจนได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย แก้วสำภู เป็นกรรมการสอบ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและตรวจทานแก้ไขบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาพิจารณา และตรวจแก้ไขแบบสอบถาม การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา รวมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิทธิ์ บัณฑิต และผู้ชำนาญการทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอบพระคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ขอมอบเป็นที่ระลึกแก่พระคุณของ บิดา มารดา ผู้มีพระคุณยิ่งของผู้วิจัย

สุนทรี แก้วมาลัยตระกูล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	คำนำ.....	1
	ความมุ่งหมายของการค้นคว้า.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	8
	ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร.....	8
	วิธีการประเมินหลักสูตร.....	9
	รูปแบบการประเมินแบบชิป.....	13
	องค์ประกอบของหลักสูตรสุศึกษา.....	15
	กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต	
	วิชาเอกสุศึกษา.....	17
	การวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร.....	18
	การวิจัยในต่างประเทศ.....	18
	การวิจัยในประเทศไทย.....	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	29
	ประชากร.....	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	29

บทที่	หน้า
เกณฑ์ความสำคัญของคำถามและคะแนน.....	32
เกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ย.....	32
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	32
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	35
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า.....	39
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว.....	40
ผลการวิเคราะห์การประเมินบริษัท.....	54
ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น.....	61
ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการ.....	63
ผลการวิเคราะห์การประเมินผลผลิต.....	68
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	74
บทย่อ.....	74
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า.....	74
วิธีดำเนินการวิจัย.....	74
ประชากร.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	75

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สรุปผลการค้นคว้า	76
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา .	85
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	87
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือ	96
ภาคผนวก ข แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา	98
ภาคผนวก ค หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา	123
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	137
ประวัติย่อผู้วิจัย	141

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนบัณฑิตวิชาเอกสุศึกษา.....	4
2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามสถานภาพ.....	36
3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	40
4 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	41
5 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา สูงสุด.....	42
6 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา และสาขาวิชาที่จบ.....	43
7 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ การสอนวิชาสุศึกษา.....	44
8 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั่วโมงการสอน ต่อสัปดาห์.....	45
9 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตามภาระงาน...	46
10 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความคิดเห็น ที่มีต่อภาระงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ในแต่ละภาคเรียน.....	47
11 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการได้รับ ค่าจ้างแนวทางการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา....	48
12 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	49
13 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	50
14 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปีที่สำเร็จการศึกษา	51

15	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการทำงาน.....	51
16	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำจำแนกตามสถานที่ทำงาน.....	52
17	จำนวนและร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำจำแนกตามงานด้านที่รับผิดชอบ.....	53
18	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....	54
19	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร.....	57
20	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร.....	59
21	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของอาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น.....	61
22	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของอาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน.....	64
23	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของอาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล.....	67
24	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้ใช้บัณฑิต ภาครัฐบาลเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต....	69
25	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้ใช้บัณฑิต ภาคเอกชนเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต....	71

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model).....	12
2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา.....	17

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศ เพราะการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเมือง การทหาร เศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทางวัฒนธรรมล้วนต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งกำลังคนที่จะมีประสิทธิภาพนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ และคณะ. 2531 : 1) การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นจะจัดแบ่งออกเป็นหลาย ๆ สาขาวิชา แม้แต่ละสาขาวิชาจะมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน แต่การที่จะให้บรรลุเป้าหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เมื่อกล่าวถึงประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการผลิตบัณฑิตนั้น ต้องพิจารณาว่ามีปัจจัยในการผลิต (Input) อะไรบ้างที่ต้องป้อนเข้าไปในระบบการศึกษา ปัจจัยในการผลิตของระบบการศึกษาที่สำคัญได้แก่งบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาและสิ่งที่จะทำให้การศึกษาดำเนินไปด้วยดีนั้น ก็จะต้องอาศัยหลักสูตรเป็นแนวทางในการที่จะให้การศึกษามีความเจริญ โดยทั่วไปแล้วในการจัดการศึกษาของประเทศใดก็ตามจะไม่ลุล่วงไปตามที่กำหนดไว้ได้ถ้าหากประเทศนั้นไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการหรือแนวทางที่แน่นอนในการที่จะให้การศึกษา (สุมิตร คุณากร. 2518 : 2) เมื่อเอาปัจจัยการผลิตป้อนเข้าไปในระบบการศึกษาก็ต้องหันมาพิจารณาว่ามีผลผลิต (Output) คอบแทนออกมาอย่างน้อยเพียงไร ถ้าผลผลิตที่ได้มีน้อยกว่าปัจจัยการผลิตที่ป้อนเข้าไป แสดงว่าระบบการศึกษานั้นดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพน้อย แต่ถ้าผลผลิตที่ได้มีมากกว่าปัจจัยการผลิตที่ป้อนเข้าไป แสดงว่าระบบการศึกษานั้นมีประสิทธิภาพ (ก่อ สวัสดิพานิชย์. 2511 : 2) ฉะนั้นการจัดการศึกษาของสถาบันใดหรือหลักสูตรใดที่สามารถจัดให้นักศึกษาทุกคนสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตรที่กำหนด โดยประหยัดทั้งงบประมาณ แรงงาน วัสดุ อุปกรณ์และ

เวลาที่ใช้ในการศึกษา การจัดการศึกษาของสถาบันนั้นหรือหลักสูตรนั้นย่อมมีประสิทธิภาพมาก (ธีระ ฤกษ์เจริญ. 2530 : 38 - 45) หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งหากว่าได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องแล้ว การศึกษานั้นจะมีความเจริญไปได้มาก ประกอบกับการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ก็จะได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น (เสงี่ยม พรหมบัณฑิต. 2515 : 2)

การศึกษาเป็นการลงทุน (Investment) ที่สำคัญประการหนึ่ง (เกียร ลีทอง. 2512 : 40) ที่จะต้องมีทั้งงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่มาใช้ในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะระดับอุดมศึกษา ให้งบ่งเกิดผลตอบแทนประเทศชาติอย่างสูงทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ จึงจะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วและทันกับการเปลี่ยนแปลงทางประชากร เศรษฐกิจและสังคมของโลกได้ ในทางตรงกันข้ามถ้าการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาไร้ประสิทธิภาพ และมีความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเกิดขึ้น ย่อมจะส่งผลกระทบต่อสังคมและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ประเทศชาติมีงบประมาณและทรัพยากรจำกัดอย่างปัจจุบัน

ดังนั้น การจัดหลักสูตรทางการศึกษาจึงเป็นหัวใจของการศึกษา ซึ่งในแต่ละสาขาวิชาจะต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ในทางตรงกันข้ามการไม่คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้จะเกิดปัญหาขึ้นมากมาย ดังที่ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 32 - 33) กล่าวว่า "หลักสูตรทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ยังมีปัญหามากมายหลายประการ เช่น ขาดปรัชญาและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติที่จะนำความมุ่งหมายทางการศึกษาไปสู่ผลสำเร็จ ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเกิดความสับสน เนื้อหาหลักสูตรเป็นวิชาการเฉพาะด้านเกินไปไม่สัมพันธ์กับสังคม การจัดหลักสูตรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนน้อย หลักสูตรและการเรียนการสอนไม่สัมพันธ์กัน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชา และหลักสูตรวิชาชีพยังให้การฝึกฝนงานอาชีพน้อยไป" ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจะทำให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรชัดเจนขึ้น เพราะการประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้เพื่อตัดสินใจการวางแผนโครงสร้างรูปแบบของระบบหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตรให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง

เพื่อวัดประสิทธิภาพของผลผลิตคือผู้เรียน (ทศนา แฉฉฉ 2526 : 53, เจียรนัย ศิริสวัสดิ์. 2526 : 52) การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตร (จวิชัย ชัยจิรยงยาภล. 2520 : 24 - 25) ดังนั้นการประเมินหลักสูตรควรดำเนินการเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญ ทำให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบคุณค่าและแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการจัดการศึกษาหลายสาขาวิชา ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดัง ทศนา จันทราภณ (2525 : 1) ได้กล่าวว่า "การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่ง เพราะการศึกษาจะช่วยให้คนมีโอกาสเรียนรู้ สามารถพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนสามารถกำหนดทิศทางและวิถีดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวได้อย่างถูกต้องเหมาะสม" สิ่งที่มีความสำคัญควบคู่ไปกับการศึกษาคือสุขภาพของประชากร ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต่างก็มุ่งหวังที่จะเห็นประชากรในประเทศของตนมีสุขภาพดี มีการกินดีอยู่ดี รู้จักรักษาและปรับปรุงสุขภาพของตนเองและสิ่งแวดล้อม

สุขภาพกับการศึกษาก็มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกันเป็นอย่างดี นักการศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของสุขภาพกับการศึกษา ซึ่งมีต่อกันมาเป็นเวลานาน กล่าวคือ นักปรัชญาเมธีชาวกรีก คืออริสโตเติล (Aristotle) และ พลาโต (Plato) กล่าวถึงสุขภาพและการศึกษาว่า "ก่อนที่จะให้การศึกษาด้านอื่น ๆ ควรให้เด็กมีสุขภาพดีเสียก่อน" (สุชาติ โสมประยูร. 2525 : 1 - 2) ซึ่งตรงกับแนวคิดของจอห์นล็อก (John Lock) นักการศึกษาชาวอังกฤษที่ว่า "ถ้าร่างกายมีสุขภาพที่สมบูรณ์แล้วย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาด้วย" (Dischl. 1964 : 458) สุขภาพและการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาคนในชาติไม่ว่าจะเป็นในทางด้านใดก็ตาม

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2525 ในสามสาขาวิชาด้วยกันคือ พลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ โดยเฉพาะหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษานั้น มุ่งผลิตนักสุขศึกษาที่มีความรู้

ความสามารถในการให้การศึกษาเรื่องสุขภาพแก่ประชาชน เป็นผู้นำในด้านสุขภาพทั้งทาง
ด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ และเป็นผู้นำในการพัฒนาสุขภาพชุมชน

นับตั้งแต่คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร
บัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 จนถึงปัจจุบัน (2531) เป็นเวลานานถึง
7 ปีการศึกษา สามารถผลิตบัณฑิตวิชาเอกพลศึกษาสำเร็จไปแล้ว 3 รุ่น จำนวน 67 คน
ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนบัณฑิตวิชาเอกพลศึกษา

รุ่นที่	ปีที่สำเร็จการศึกษา	จำนวนคน
1	พ.ศ. 2528	19
2	พ.ศ. 2529	22
3	พ.ศ. 2530	26
	รวม	67

(สถิติทางการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2528 - 2530)

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ได้มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาละเอียด
ของวิชาเป็นระยะ ๆ เช่น มีการประชุมปรับปรุงหลักสูตรที่จังหวัดชลบุรีในปี พ.ศ. 2528
และครั้งต่อมาที่โรงแรมอิมพาลา กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2530 แต่ยังไม่สามารถนำผลมาสู่
การปฏิบัติได้ นอกจากนี้ยังไม่มีแผนิการทำการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ผู้วิจัยซึ่งเป็นคนหนึ่งเ็นจำนวนของบัณฑิตรุ่นแรกของหลักสูตรนี้ จึงเกิด
ความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา เพื่อจะ

ได้นำผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้เสนอเป็นข้อมูลเบื้องต้น ประกอบการพิจารณาและวางแผนพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล คุณสมบัตินักศึกษาและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. เพื่อศึกษาถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล คุณสมบัตินักศึกษาและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางหนึ่งสำหรับภาควิชาสุขศึกษา หรือ คณะกรรมการที่จะปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ได้ทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษานี้ไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาในการวางแผนการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของการประเมิน

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ในครั้งนี้มีผู้วิจัยได้อาศัยแบบจำลองซีบี (CIPP Model) เป็นกรอบในการประเมินดังนี้

1.1 ประเมินบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร

1.2 ประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

1.3 ประเมินกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

1.4 ประเมินผลผลิต ได้แก่ คุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีจำนวน 196 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวน 15 คน
2. อาจารย์ประจำภาควิชาสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 22 คน
3. นิสิตตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 25 คน
4. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้านหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 - 2530 จำนวน 67 คน
5. ผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 67 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประเมินหลักสูตร หมายถึง การประมาณค่าของหลักสูตรตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิต บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยเบื้องต้น
5. กระบวนการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผล
7. คุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา หมายถึง หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ที่คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดให้กับนิสิตมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 จนถึงปัจจุบัน (2531)

3. ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านหลักสูตร และ/หรือผู้มีความรู้มีประสบการณ์สูงในงานด้านหลักสูตรสุขศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกแล้วว่าในการวิจัยครั้งนี้จะใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 15 คน

4. อาจารย์ หมายถึงอาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531

5. นิสิต หมายถึง นิสิตวิชาเอกสุขศึกษา ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531

6. บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่เรียนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา จากคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 - 2530

7. ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ผู้บริหารหน่วยงานหรือนายจ้างที่บัณฑิตสังกัดอยู่หรือทำงานอยู่

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

สุมิตร คุณากร (2523 : 7) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า "การประเมินหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้หลักสูตรไม่สัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายนั้น"

สคริเวน (Scriven. 1967 : 52) มีความเห็นว่า การประเมินหลักสูตรนั้นมิใช่เพียงแต่ดูว่า รายวิชาแต่ละรายวิชานั้นได้สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายหรือไม่เท่านั้นแต่ควรจะดูว่ารายวิชาแต่ละรายวิชานั้นดีมากน้อยเพียงใดด้วย

ทาบ (Taba. 1962 : 310) มีความเห็นว่า การประเมินหลักสูตรมีความมุ่งหมายที่ครอบคลุมขอบข่ายหลายประการ เราอาจจะประเมินหลักสูตรโดยการประเมินจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของหลักสูตร คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตร ความสามารถของนักเรียน ความสำคัญของรายวิชาต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ของการนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ และวัสดุสื่อการเรียนต่าง ๆ เป็นต้น

เซย์เลอร์ และคณะ (Saylor, Alexander and Lewis. 1981 : 317)

กล่าวว่า หน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินหลักสูตร ก็คือ การตัดสินคุณค่าของหลักสูตรเพื่อดูว่า หลักสูตรนั้นได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดมุ่งหมายเหล่านั้น มีความเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด หลักสูตรเหมาะสมกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้หลักสูตรนั้นหรือไม่ วิธีการเรียนการสอนที่เลือกใช้นั้นเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายหรือไม่ การเลือกเนื้อหาได้กระทำอย่างดีที่สุดแล้วหรือไม่ อุปกรณ์สื่อการเรียนที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนนั้นเหมาะสมและดีที่สุดแล้วหรือไม่ นอกจากนี้ การประเมินหลักสูตรยังควรรวมถึง

การประเมินการบริหารหลักสูตร และการบริการวิชาการของสถาบันการศึกษานั้นด้วย

แมคเนล (McNeil, 1977 : 134) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินหลักสูตรควรจะ
ตอบคำถามสองประการคือ (1) หลักสูตร รายวิชา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้พัฒนาและ
จัดทำขึ้นนั้นได้ให้ผลตามที่ปรารถนาหรือไม่ และ (2) จะปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีที่สุดอย่างไร

จากความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น จึงสรุป
ได้ว่า การประเมินหลักสูตร เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร
ในด้านต่าง ๆ เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์สื่อการเรียน
การประเมินผลการเรียนการสอน รวมทั้งการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการ เพื่อ
ดูว่าหลักสูตรนั้นได้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใดและจะปรับปรุง
หลักสูตรและการเรียนการสอนให้ดีที่สุดอย่างไร (ชมพันธ์ ฤชช ฌ อยุธยา. 2530 : 17)

วิธีการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรมีวิธีการหลายรูปแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ความสะดวก
และข้อมูลที่มีผู้ประเมินจะหาได้ ในการประเมินหลักสูตรควรประเมินทั้งระบบของหลักสูตร
(สงัด อุทรานันท์. 2527 : 277) มีผู้ประเมินเพียงจุดใดจุดหนึ่งหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของ
หลักสูตรเท่านั้น

สมบุญ ชิตพงศ์ (2527 : 48 - 50) ได้เสนอความเห็นว่าการประเมินหลักสูตร
ควรประเมินสามขั้นตอน คือ

1. ขั้นการพัฒนาหลักสูตร ควรประเมินโครงสร้างของหลักสูตร ความมุ่งหมาย
ของหลักสูตร ซึ่งมักจะรวมถึงปรัชญาของหลักสูตรอยู่ด้วย กิจกรรมการเรียนการสอน อุปกรณ์
หรือสื่อการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน บรรยาภาศในการเรียนสภาพแวดล้อม
ในสถาบันการศึกษา ฯลฯ ในขั้นของการพัฒนาหลักสูตรนี้ควรจะได้นำหลักสูตรไปทดลองใช้
กับกลุ่มเล็กก่อนที่จะนำไปใช้จริง แล้วประเมินดูว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสม

หรือไม่ทั้งทางด้านโครงสร้าง จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียน อุปกรณ์สื่อการเรียน การประเมินผลการเรียนการสอน บรรยายภาคนในการเรียน เป็นต้น ถ้าหากประเมินแล้วมี ข้อบกพร่องหรือปัญหาประการใด ก็จะต้องนำหลักสูตรนั้นมาปรับปรุงให้ดีขึ้นเสียก่อนจึงจะนำไป ใช้จริง

2. ขั้นการใช้หลักสูตรจริง ก็จะต้องมีการประเมินในระหว่างการค้าเนินการใช้ หลักสูตร (formative evaluation) การประเมินในที่นี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะ เป็นขั้นที่จะดูความเหมาะสมของหลักสูตร และเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและเหมาะสม อยู่ตลอดเวลา ผู้จัดทำหลักสูตรควรจะได้วางแผนไว้ว่าจะประเมินหลักสูตรในขั้นนี้เมื่อไร อย่างไร ใครจะเป็นผู้ประเมิน งบประมาณที่จะใช้จ่ายในการประเมินเป็นจำนวนเท่าใด เป็นต้น

3. ขั้นติดตามผลการใช้หลักสูตร เมื่อใช้หลักสูตรไปแล้วสักช่วงเวลาหนึ่ง ก็ควรจะ ได้มีการติดตามผลดูว่าหลักสูตรได้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใด ควรมีการติดตามผลระยะยาว เป็นการประเมินผลเพื่อประมวล เปิดเสรีจของการใช้หลักสูตร

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2527 : 57 - 63) ก็ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ไว้ในทำนองเดียวกัน กล่าวคือการประเมินหลักสูตรควรประเมินสามส่วนคือ

ส่วนที่หนึ่ง เป็นการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตร สำหรับหลักสูตรระดับอุดมศึกษานั้น เมื่อสถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาหลักสูตรขึ้นมาแล้ว จะต้องนำเสนอทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติ ททบวงมหาวิทยาลัย จะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการเพื่อประเมินศักยภาพของหลักสูตรหรือ มาตรฐานของหลักสูตร กรรมการเหล่านี้จะพิจารณาประเด็นสำคัญ เช่น วัตถุประสงค์และ โครงสร้างของหลักสูตร ความสอดคล้องของรายวิชากับโครงสร้างและวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร ความพร้อมของสถาบันการศึกษาเน้นในการใช้หลักสูตร เช่น จำนวนอาจารย์ งบประมาณที่มีอยู่ เป็นต้น

ส่วนที่สอง เมื่อหลักสูตรได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว ก็ถึงขั้นการนำหลักสูตร ไปใช้ การประเมินหลักสูตรในขั้นนี้ เป็นการประเมินกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติและ

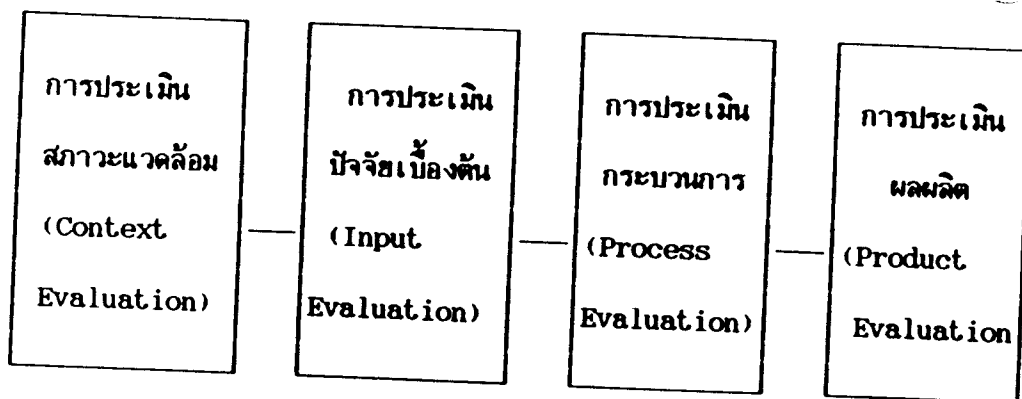
ผลที่อาจจะเกิดขึ้น จุดสำคัญก็คือ คู่มือหลักสูตรมีจุดเด่นด้อยที่ใดบ้าง เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไข การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่สาม การประเมินขั้นสุดท้าย ก็คือ การประเมินผลผลิตของหลักสูตรนั้นคือ คุณภาพของบัณฑิต ได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ มีความเห็นว่า การประเมินหลักสูตรควรจัดกระทำก่อนการพัฒนาหลักสูตร และควรเริ่มจากการประเมินสถานะแวดล้อม (Context) เช่น การประเมินความต้องการของชุมชน ความต้องการของสังคม ปรัชญาของประเทศ ทิศทางทางวิชาการ เป็นต้น ผลจากการประเมินสถานะแวดล้อมจะเป็นตัวกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ต่อจากนั้นจะเป็นการประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) ว่า ถ้าเราจะดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น เราต้องการปัจจัยเบื้องต้นอะไรบ้าง เช่น กำลังคน วัสดุอุปกรณ์ การบริหารงาน งบประมาณ (หรือที่เรียกว่า 4M คือ Man, Material, Management, Money) การประเมินสองส่วนแรกนี้ เป็นการประเมินก่อนเริ่มใช้หลักสูตร เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้แล้วก็ต้องประเมินกระบวนการ (Process) ในการใช้หลักสูตร จุดเด่นจุดด้อยของกระบวนการบริหารและการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของหลักสูตรระดับอุดมศึกษา การประเมินกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้นี้ ควรจะได้จัดทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีระบบที่ดีเพื่อจะให้หลักสูตรนั้นมีการปรับปรุงตัวเองอย่างทันสมัยและมีประสิทธิภาพต่อจากนั้น ในช่วงสุดท้ายก็คือ การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Product) นั่นคือ มีการประเมินติดตามผลบัณฑิตอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องการได้งานของบัณฑิต บัณฑิตทำงานมีคุณภาพอย่างไร ผลกระทบ (Impact) ของบัณฑิตที่เกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบมีอะไรบ้าง เป็นต้น การประเมินเช่นนี้เป็นการประเมินครบวงจร ถ้าหากมีการประเมินและพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องแล้ว ผลลัพธ์ก็คือ จะมีหลักสูตรที่ทันสมัยและเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพสูงรับประกันคุณภาพของบัณฑิตได้อย่างแน่นอน

รูปแบบของการประเมินหลักสูตรดังที่สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ได้เสนอมาข้างต้นเป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Phi Delta Kappa ซึ่งเรียกว่า CIPP Model ดังแสดง

คามภาพประกอบต่อไปนี้ (Stufflebeam, 1971 : 128)

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการประเมินแบบซีบี (CIPP Model)

นอกจากนี้ การประเมินหลักสูตรยังอาจใช้รูปแบบอื่นได้อีก (ชนพันธ์ กุญชร ๓ อยุธยา. 2530 : 173 - 174)

ทิศนา แชนฉี (2526 : 19) ได้สรุปเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ในการประเมินผลหลักสูตร จะมีการกำหนดลงไปว่า จะประเมินผลอะไรอย่างเฉพาะเจาะจง
 2. ในการประเมินผลหลักสูตร จะมีการกำหนดว่า ต้องการข้อมูลอะไรที่จะนำมาช่วยในการประเมินผล
 3. ในการประเมินผลหลักสูตร จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อ 2
 4. ในการประเมินผลหลักสูตร จะมีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการประเมินผล
 5. ในการประเมินผลหลักสูตร จะมีการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4
 6. หลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเสร็จแล้ว จะมีการส่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้แก่มุ่ที่จะตัดสินใจ หรือดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรนั้น
- สำหรับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ในครั้งนี้ผู้วิจัย

ได้อาศัยรูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ซึ่งเป็นผู้เสนอรูปแบบการประเมินหลักสูตรหรือโครงการ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่ว ๆ ไป ชื่อซีปเอ็มเดล (CIPP Model) หรือเรียกว่ารูปแบบการประเมินแบบซีป ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

รูปแบบการประเมินแบบซีป (CIPP Model)

คำว่า CIPP เป็นอักษรย่อของคำ 4 คำ ได้แก่

C = Context คือ สภาพแวดล้อม

I = Input คือ ปัจจัยเบื้องต้น

P = Process คือ กระบวนการ

P = Product คือ ผลผลิต

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ซึ่งเป็นผู้เสนอรูปแบบ CIPP Model เป็นแบบอย่างในการประเมินหลักสูตรหรือโครงการนั้น ได้เน้นว่า การประเมินเป็นกระบวนการต่อเนื่องในการหาข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโครงการ เพื่อหาแนวทางเลือกที่จะเป็นประโยชน์เพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร และได้อธิบายแนวคิดในการตัดสินใจที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงออกเป็น 4 แนวทาง ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับข้อมูลที่จะนำมาใช้ประกอบ อันได้แก่

1. การตัดสินใจเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงหรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมดสิ้น (Metamorphosis) ซึ่งอาจจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งโครงสร้าง รูปแบบ ระบบ ฯลฯ เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ต้องมีข้อมูลมากเพียงพอในการพิจารณาเพื่อจะได้กระทำได้ด้วย ความมั่นใจ โอกาสที่ตัดสินใจแบบนี้ในทางการศึกษาแทบไม่มี

2. การตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงบางอย่าง แต่ยังรักษาหรือคงไว้ซึ่งสภาพการณ์ให้เป็นปกติ (Homeostasis) มาตรฐานและการควบคุมคุณภาพจะเป็นสิ่งช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามการตัดสินใจแบบนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่สำคัญน้อย ลักษณะการตัดสินใจในแนวนี้ในชีวิตประจำวันมาก เช่น การจัดครูเข้าสอน การกำหนดตารางเรียนของนักเรียน ฯลฯ

3. การตัดสินใจเพื่อปรับปรุงและพัฒนา (Incrementalism) ผู้ชำนาญงานจะเป็นผู้ให้ข้อมูล ความรู้และเทคนิคต่าง ๆ สำหรับการตัดสินใจ การตัดสินใจแน่วแน่หวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปดีกว่าของเดิม

4. การตัดสินใจเพื่อเหตุผลและโอกาสของการเปลี่ยนแปลง (Neomobilism) โดยอาศัยแนวคิดใหม่ กิจกรรมใหม่ ทฤษฎีหรือข้อค้นพบใหม่สำหรับการทดลอง การตัดสินใจแนวนี้อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูง และในวงการศึกษากำลังมีมากขึ้น ๆ

การตัดสินใจทั้ง 4 แนวทางดังกล่าว แนวที่ 1 กับแนวที่ 4 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปได้มาก และแนวที่ 2 กับแนวที่ 3 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงน้อย

จากแนวการตัดสินใจ 4 แนวทางดังกล่าว สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ได้แยกประเภทการตัดสินใจออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อกำหนดจุดหมายซึ่งเป็นผลที่คาดหวัง
2. การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อกำหนดวิธีการที่เหมาะสม ซึ่งเป็นวิธีการที่คาดหวัง
3. การตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อใช้ประโยชน์ ควบคุม ปรับปรุงวิธีการซึ่งเป็นวิธีการที่เกิดขึ้นจริง ๆ
4. การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดการใช้หลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสำเร็จของหลักสูตรว่า ควรปรับปรุงแก้ไข ปรับให้เข้าหรือสอดคล้องกับหลักสูตรอื่น หรือล้มเลิกหลักสูตร ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจริง

จุดเน้นของการประเมินแยกเป็น 4 ประการ คือ

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินสิ่งที่พื้นฐานของหลักสูตร เช่น นโยบายการศึกษา ปรัชญาการศึกษา กฎหมาย แผนพัฒนาความต้องการของชุมชน ฯลฯ จุดมุ่งหมายก็เพื่อหาหลักการและเหตุผลสำหรับใช้ในการตั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การประเมินส่วนนี้จะอธิบายและขยายให้ชัดเจนถึงสภาพที่พึงปรารถนาและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในเรื่องที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมซึ่งถึงช่องว่างที่ไม่สามารถสนอง

ความต้องการและโอกาสที่ยังไม่สามารถใช้ และวินิจฉัยถึงปัญหาที่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคที่ ทำให้ไม่สามารถไปถึงความต้องการและได้ใช้โอกาสเท่าที่ควร

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อ ทราบข้อสนเทศ เพื่อนำมากำหนดวิธีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สัมฤทธิ์ผล สิ่งที่ควรประเมินได้แก่ สมรรถภาพของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทุกละบายเพื่อให้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประสบความสำเร็จ และการออกแบบเพื่อใช้ทุกละบายดังกล่าว

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เมื่อหลักสูตรได้รับการ อบรมให้ดำเนินการได้ตามแบบที่วางไว้ การประเมินกระบวนการก็ต้องดำเนินการเพื่อ ส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่ผู้รับผิดชอบโครงการเป็นระยะ ๆ การประเมินกระบวนการมีวัตถุประสงค์ สำคัญ 3 ประการ คือ

1. เพื่อค้นหาข้อบกพร่องของส่วนที่ได้ออกแบบเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานของ หลักสูตร
2. เพื่อหาข้อสนเทศต่าง ๆ สำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร
3. เพื่อเก็บรักษาข้อมูลที่ได้มาจากการดำเนินงานหลักสูตร

4. การประเมินผลผลิต (Process Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดและ ตีความหมายของผลที่เกิดขึ้น เมื่อการใช้หลักสูตรจบสิ้นลง การประเมินผลผลิตเป็นการรวบรวม ข้อสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรว่า ควรจะดำเนินการต่อไป ล้มเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกิจกรรม หรือเชื่อมโยงกิจกรรมเข้ากับกิจกรรมของหลักสูตรอื่น ๆ อย่างไร หรือไม่ (โชติ เพชรชื่น 2530 : 59 - 66 , นิศา ชูโต 2527 : 17 - 19 , พาณี มณีบัณฑิต. 2528 : 13 - 14)

องค์ประกอบของหลักสูตรสุศึกษา

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างหรือองค์ประกอบของหลักสูตรโดยทั่วไป โครงสร้าง หรือองค์ประกอบของหลักสูตรสุศึกษา ควรประกอบไปด้วย 4 ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Objectives) ซึ่งจะเป็นสิ่งที่กำหนดการดำเนินการไปสู่เป้าหมาย มีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป มีลักษณะกว้าง ๆ ที่รวมทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการไว้ด้วยกัน และการจะบรรลุจุดมุ่งหมายนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยกัน จุดมุ่งหมายในลักษณะนี้คือ จุดมุ่งหมายที่เป็นเป้าหมายในการจัดการศึกษาแห่งชาติ

1.2 จุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา เป็นจุดมุ่งหมายของแต่ละรายวิชา ซึ่งมีลักษณะกว้างต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา จึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายได้ จุดมุ่งหมายในลักษณะนี้ได้แก่ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละวิชา

1.3 จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน เป็นจุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้นโดยเฉพาะในการเรียนการสอนแต่ละครั้งหรือในช่วงระยะเวลาหนึ่งว่า ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดบ้าง มักกำหนดจุดมุ่งหมายในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2. เนื้อหาของหลักสูตร (Content) เนื้อหาเป็นเสมือนล้อหรือยานพาหนะที่จะนำบุคคลให้สามารถสู่เป้าหมาย หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้

3. การเรียนการสอนหรือการนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นเทคนิคในการใช้สื่อ (เนื้อหา) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ การเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดการศึกษา

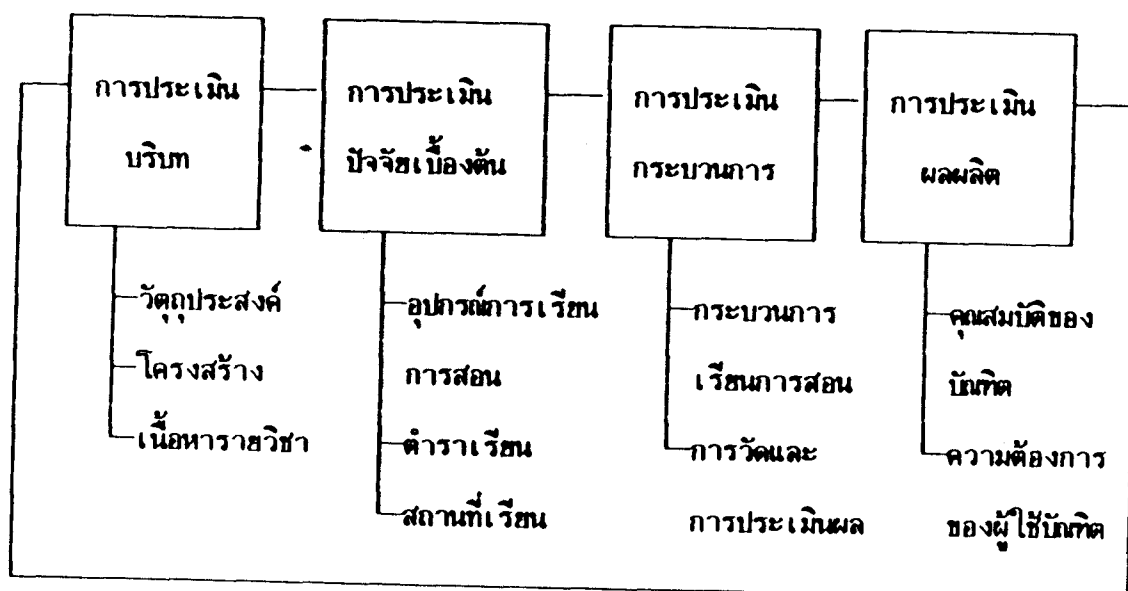
4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนทั้งก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้วโดยมุ่งเน้นที่จะค้นหาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน การประเมินผลจะทำงาน 2 ลักษณะ คือ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเพื่อตัดสินผลการเรียนว่าในแต่ละวิชานั้นผู้ใดผ่านหรือไม่ในระดับใด

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

จากแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ได้ดังต่อไปนี้

✓ การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ในครั้งนี้จะทำการประเมินหลักสูตรในขอบเขตของแบบจำลองซีบี (CIPP Model) ในกรณีที่หลักสูตรได้ถูกนำไปใช้จนเกิดผลผลิตแล้ว โดยจะเน้นที่

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) ในแง่ของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ซึ่งในที่นี้ได้แก่อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่การประเมินกระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล
4. การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Product Evaluation) เป็นการประเมินคุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

งานวิจัยในต่างประเทศ

เฮนรี (Henry. 1965 : 2067 - A) ได้ศึกษาถึงเรื่องการประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครู จากผู้สำเร็จการศึกษาของวิทยาลัยโอล์คมิเนน ในการศึกษาเรื่องนี้การศึกษาเพื่อเตรียมครูเกี่ยวกับความรู้ทางวิชาสามัญ วิชาการศึกษาและวิชาเฉพาะโดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สำเร็จการศึกษาระหว่างปี ค.ศ.1957 - 1961 จำนวน 199 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่ โปรแกรมนี้ดีอยู่แล้วแต่ยังต้องการให้เพิ่มเติมและแก้ไขบางวิชาในหลักสูตรทั้งในหมวดวิชาการศึกษา หมวดวิชาสามัญและวิชาเฉพาะ

มอฟฟิต (Moffit. 1967 : 1719 - A) ได้ทำการประเมินผลหลักสูตรฝึกหัดครูระดับประถมศึกษาที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน เพื่อจะทราบว่าหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่เพียงพอสำหรับผลิตที่จะออกไปปฏิบัติการสอนในโรงเรียนหรือไม่ โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ทำการสอนมาแล้ว 1 ปี กลุ่มที่ทำการสอนมาแล้ว 2 ปี และกลุ่มนิสิตปีสุดท้าย และกลุ่มผู้แทนการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรการฝึกหัดครูระดับประถมศึกษาของมหาวิทยาลัยมิชิแกนเพียงพอสำหรับเตรียมผลิตออกไปสอน ผู้แทนการศึกษาประเมินค่าของครูที่สอนมาแล้ว 1 ปี สูงกว่าที่ครูประเมินค่าตนเอง และผลของการวิจัยที่น่าสังเกตคือ ครูที่ปฏิบัติงานมานานจะประเมินค่าตัวเองต่ำ แต่กลุ่มนิสิตปีสุดท้ายกลับประเมินค่าตนเองไว้สูง

เพพพาร์ด (Peppard. 1967 : 520 - A) ได้ทำการประเมินผลหลักสูตรฝึกหัดครูประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยอินเดียนายส์ที่ปรับปรุงเมื่อ ค.ศ.1959 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรที่ปรับปรุงนั้นยังไม่เหมาะสมกับครูประถมศึกษา โดยมีสิ่งที่ควรปรับปรุงคือ วิธีสอนอ่าน วิธีสอนวิทยาศาสตร์ และวิธีสอนสังคมศึกษา

เอดจ์ (Edge. 1963 : 3763 - A) ได้ทำการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาฝึกหัดครู สาขาประถมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปี ค.ศ.1962 - 1967 จากมหาวิทยาลัยออเบอร์น (Auburn University) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผล

โปรแกรมวิชาการศึกษาว่า ผู้สำเร็จการศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการสอนเพียงใด ผลการวิจัยสรุปว่า ผู้สำเร็จการศึกษาต้องการให้ปรับปรุงวิชาการศึกษา โดยให้มีการเติมตัวอย่างเหมาะสมก่อนออกฝึกสอน ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการจัดกิจกรรม แต่ยังขาดความสามารถในการแนะแนวและวินิจฉัยปัญหาของเด็กนักเรียน การนิเทศการฝึกสอน และการแนะแนวมีความสำคัญต่อสมรรถภาพในการสอน กิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนช่วยสมรรถภาพในการสอน และเห็นว่าการฝึกสอนเป็นประสบการณ์ที่มีค่า

ลิมคุเลอร์ (Limkuler. 1967 : 2921 - A) ได้ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันฝึกหัดครูในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐนิวยอร์ก เพื่อจะประเมินสมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษาว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายในการผลิตครูหรือไม่ โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้บริหารคณาจารย์ และอาศัยการสังเกตสถานการณ์ภายในห้องเรียน ปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถดีเกินในการทำโครงการสอน แต่มีข้อบกพร่องในเรื่องการปกครองชั้น ส่วนนักเรียนเห็นว่าครูที่สอนต้องสามารถอธิบายเรื่องที่สอนได้เป็นอย่างดีและสามารถทำงานร่วมกับนักเรียนแต่ละคนได้

ไชล์เดรส (Childress. 1977 : 6224 - A) ได้ประเมินหลักสูตรวิชาธุรกิจการศึกษา ของมหาวิทยาลัยอริโซนา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงานในสถานการศึกษาชั้นสูง และได้รับเงินเดือน 15,000 - 19,000 ดอลลาร์ ต่อปี เหตุที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็เพื่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและการมีทุนให้แก่วิชาที่เรียนดี ต้องการปรับปรุงด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต ปรับปรุงการสัมมนาวิชาเรียน ส่วนระดับปริญญาโทพบว่าหลักสูตรไม่ตอบสนองกับสภาพของผู้ที่จะไปสอนควรลดวิชาภาคบังคับและเพิ่มวิธีสอน อย่างไรก็ตามผู้จบหลักสูตรระดับปริญญาโทส่วนใหญ่พอใจในหลักสูตรที่ศึกษา

ซาฟาร์ (Zafar. 1982 : 1415 A - 1416 A) ได้ประเมินหลักสูตรคณิตศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ตามทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาในช่วงปี ค.ศ. 1976 - 1980 พบว่า รายวิชามีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพด้านความเป็นครูของ

ผู้สำเร็จการศึกษาสูง และหลักสูตรคณิตศาสตร์ล้มเหลวเรื่องการเน้นปัญหาทางคำนวณปฏิบัติ

งานวิจัยในประเทศไทย

จินตนา โมกชะเวส (2515 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ของโรงพยาบาลรามาธิบดี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค้นคว้าว่า หลักสูตรพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งเริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ.2511 ได้ผลสมเจตนาหรือไม่ เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ภายใน 1 ปีการศึกษาหรือไม่ และผู้สำเร็จการศึกษามีทักษะความสามารถและความเข้าใจในวิชาต่าง ๆ พอที่จะนำไปปฏิบัติงานได้หรือไม่ มีข้อบกพร่องประการใดบ้างที่ควรนำมาพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้บังเกิดผลดี

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม 3 ฉบับ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษาจำนวน 30 คนที่เรียน ซึ่งแบบทดสอบนี้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ออก แบบสอบถามฉบับแรกได้รวบรวมข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษา 65 คน จากจำนวนที่ส่งไปทั้งหมด 70 คน แบบสอบถามฉบับที่สองได้รวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ที่สอนวิชาต่าง ๆ ทั้งหมด 24 คน ได้คืนมาทุกฉบับ แบบสอบถามฉบับที่สามได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้บริการจากนักศึกษา 42 คน จากจำนวนที่ส่งไปทั้งหมด 50 คน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามใช้เครื่องคิดคำนวณไฟฟ้าชนิดใส่โปรแกรมแบบ 101 (Electronic Calculator - Programmer 101) โดยคำนวณหาค่าสถิติในเรื่องการหาค่าความถี่ คะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรต่าง ๆ กับวิชาที่เรียนโดยวิธีไคสแควร์ (χ^2 square) ส่วนการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของข้อทดสอบของอาจารย์ผู้สอนได้ใช้วิธีวิเคราะห์เป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของข้อทดสอบและเนื้อหาวิชา

สรุปผลการวิจัย

จากด้านความคิดเห็นของผู้ให้บริการจากผู้สำเร็จการศึกษาและจากผู้สำเร็จการ

ศึกษาเอง เห็นได้ว่าผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้ดีพอสมควร ผลงานเป็นที่พอใจของผู้บังคับบัญชาและบุคลากรของผู้สำเร็จการศึกษาเหมาะสมกับการปฏิบัติงานในอาชีพนี้ ดังนั้นสรุปได้ว่า หลักสูตรพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี เหมาะสมและเป็นไปตามความต้องการของผู้จัดทำหลักสูตรนี้ แต่จากด้านผลสัมฤทธิ์ของข้อทดสอบนักศึกษาจำนวน 30 คน และจากด้านความคิดเห็นทั้งผู้สำเร็จการศึกษาและอาจารย์ในวิชานั้น ๆ ปรากฏผลว่า

1. วิชาเคมีคลินิก วิชาโลหิตวิทยาและวิชาแบคทีเรียวิทยา เป็นวิชาที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้ที่มีความรู้แค่มัธยมศึกษาตอนปลาย เวลาเรียนและรายละเอียดในบทเรียนน้อย ภาพประกอบในแบบเรียนมีน้อยไป ภาษาอังกฤษในแบบเรียนอ่านแล้วเข้าใจ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ เป็นต้นว่า การสาธิต การทดลองเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนวิชาเหล่านี้มาก

2. วิชาคลังเลือดวิทยา วิชาซีโรโลยี วิชาคลินิกเคมีโครมาโทกราฟี และวิชาปรสิตวิทยาเป็นวิชาที่มีความยากง่ายปานกลาง แคนด้านอัตราเวลาเรียน ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีน้อย อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าพอเหมาะ ภาพประกอบในแบบเรียนมีน้อยไป ภาษาอังกฤษในแบบเรียนอ่านแล้วเข้าใจ การสาธิต การทดลองในวิชานี้เป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนมาก

3. อุปกรณ์การสอนไม่คุ้มค่าเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

เสถียร สมรณภาพงส์ (2518 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น ทุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลานามัย โดยวิธีการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและการสัมภาษณ์เกี่ยวกับทฤษฎีและหลักการพัฒนาหลักสูตรและวิธีแจกแบบสอบถาม จากการสุ่มตัวอย่างจากครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ในเขตท้องที่การศึกษาเขต 11 ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเมินผลของกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันโดยตำแหน่งหน้าที่ คือ ครู ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร

1.1 ในด้านจุดมุ่งหมายในข้ออื่น ๆ ชัดเจนดี ยกเว้นในข้อที่ 2 ที่ว่าให้เด็กรู้จักเล่นและทำงานกันโดยรวบวัน ต่างคนต่างเคารพกฎข้อบังคับและเคารพสิทธิผู้อื่น

1.2 ในด้านเนื้อหา ครู ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารมีความเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาและมิต้าคะแนนเฉลี่ยค่า ซึ่งชี้ถึงข้อบกพร่องควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ส่วนเนื้อหาวิชาพลศึกษานั้นทุกกลุ่มมีความเห็น สอดคล้องกันว่าเหมาะสมกับการพัฒนาทางร่างกาย สภาพทางสังคมของผู้เรียน

1.3 ในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ทุกกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีค่าความแปรปรวน ($F - test$) = 3.30 และมีค่าคะแนนโดยเฉลี่ยที่ต่ำซึ่งเป็นการระบุถึงข้อบกพร่องว่า การสอนสอนโดยยึดแบบเรียน เป็นหลัก หนังสืออ่านประกอบและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ มีความเข้าใจในหลักสูตรวิชาพลานามัย น้อย ยังต้องการคำแนะนำช่วยเหลือมาก

1.4 ในด้านการวัดผล ทุกกลุ่มเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

2. ประเมินผลของกลุ่มที่แตกต่างกันทางวุฒิศึกษา คือ กลุ่มวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า และกลุ่มวุฒิทางการศึกษาดังแต่ ป.กศ. ลงมา

2.1 ในด้านความมุ่งหมาย ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความมุ่งหมาย ของหลักสูตรพลานามัยทุกข้อ มีข้อความหรือถ้อยคำชัดเจนดี เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน ไม่ ยากต่อการนำไปปฏิบัติ

2.2 ในด้านเนื้อหา ทุกกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันว่า เนื้อหาวิชาสุขศึกษา ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ส่วนเนื้อหาวิชาพลศึกษานั้นมีความเหมาะสมดีแล้ว

2.3 ในด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ทุกกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันว่า การเรียน การสอนยังยึดหลักแบบเรียนมากกว่าหลักสูตร หนังสืออ่านประกอบและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรวิชาพลานามัยมีน้อย ยังต้องการคำแนะนำความช่วยเหลือ ทางวิชาการอยู่มาก

2.4 ในด้านการวัดผล ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า เหมาะสมดีแล้ว ยังไม่ควรมีการปรับปรุงแก้ไข

3. การประเมินผลของกลุ่มที่แตกต่างกันตามระยะเวลาของประสบการณ์ในการ

ทำงาน คือ กลุ่มที่ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป กลุ่มที่ทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี และกลุ่มที่ทำงานตั้งแต่ 5 ปีลงมา

3.1 ในด้านความมุ่งมั่นหมาย ในกลุ่มที่มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีค่าความแปรปรวน ($F - test$) = 4.45 ต่อความมุ่งมั่นหมาย วิชาพลานามัย ข้อที่ 3 ซึ่งมีความว่า "ให้เด็กรู้จักพักผ่อนหย่อนใจในทางที่เหมาะสม รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ร่างกายและจิตใจ" ส่วนความมุ่งมั่นหมายอื่น ๆ นั้น มีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า ถ้อยคำหรือข้อความชัดเจนเหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน

3.2 ในด้านเนื้อหา ทุกกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ต่อเนื้อหาวิชาสุขศึกษาและมีค่าคะแนนโดยเฉลี่ยในแนวนอนที่ต่ำ ซึ่งชี้ถึงข้อบกพร่องควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข ส่วนเนื้อหาวิชาพลศึกษานั้นทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเหมาะสมกับการพัฒนาการทางร่างกายและสภาพทางสังคมของผู้เรียน สามารถสอนได้ควบคุมเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย ตลอดจนทั้งผู้เรียนก็มีความสนใจที่จะเรียนอีกด้วย

3.3 ในด้านการนำเอาหลักสูตรไปใช้ ทุกกลุ่มมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีค่าความแปรปรวน ($F - test$) = 3.15 และมีค่าคะแนนโดยเฉลี่ยที่ต่ำ ซึ่งระบุถึงความบกพร่องว่า การสอนยังยึดแบบเรียนเป็นหลัก มากกว่าหลักสูตร หนังสืออ่านประกอบและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร วิชาพลานามัยน้อย ยังต้องการคำแนะนำและความช่วยเหลือทางวิชาการอย่างมาก

3.4 ในด้านการวัดผล ทุกกลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า เหมาะสมแล้ว ยังไม่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2522 : 20 - 77) ได้ประเมินหลักสูตร คุรุศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา โดยประเมินหลักสูตรในด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระของหลักสูตร คุณภาพเชิงวิชาการของนิสิตปริญญาเอก ภาระงานของอาจารย์ผู้สอน การบริหารหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนในหลักสูตรและผลผลิตของหลักสูตร แบบจำลองที่ใช้เป็นแนวในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้ใช้แบบจำลองชิป (CIPP Model) โดย

การประเมินสภาวะแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลิตผลหลักสูตร โดยถามความคิดเห็นทั้งของอาจารย์และนิสิต และพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น เอกสารหลักสูตร กระดาษเจดีย์สะสม และภูมิหลังของนิสิต ผลการวิจัยพบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรชัดเจน เนื้อหาสาระสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แต่เนื้อหาสาระของหลักสูตรในด้านจำนวนและสัดส่วนยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ทั้งอาจารย์และนิสิตไม่ทราบวัตถุประสงค์ตลอดจนความคาดหวังของหลักสูตรชุมชนบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาอย่างเด่นชัด สภาพแวดล้อมของวัดที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอนยังอยู่ในขั้นที่ไม่น่าพอใจ โดยเฉพาะการขาดแคลนวารสาร ตำรา อุปกรณ์ และห้องเรียนที่มีคุณภาพ การบริหารหลักสูตรตามรูปแบบและโครงสร้างปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขาดสถานที่และเจ้าหน้าที่ ทำให้การดำเนินงานขาดความคล่องตัว และนิสิตมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกยังไม่เป็นผู้ที่วิจัยเท่าที่ควรและกระบวนการสอนของอาจารย์ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าในบางเรื่อง

จุฑารัตน์ บวรสิน (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรระดับปริญญาตรีสองปี วิชาเอกพลศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยประเมินหลักสูตรในด้านความมุ่งหมาย องค์ประกอบของหลักสูตร การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ และสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษา โดยแบบสอบถามความคิดเห็นจากนักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรมีความเห็นว่า หลักสูตรวิชาเอกพลศึกษามีความเหมาะสมในด้านความมุ่งหมาย องค์ประกอบของหลักสูตร และการเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา ในส่วนของนักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิตและอาจารย์ผู้สอนนั้น มีความเห็นว่ากระบวนการของการนำหลักสูตรไปใช้ในด้านคุณลักษณะของผู้สอน คุณลักษณะของผู้เรียน อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ประเภทตำราและสถานที่มีความเหมาะสม นอกจากนี้นักศึกษาปีสุดท้าย บัณฑิต อาจารย์ผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นว่าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาอยู่ในระดับมาก

ประชน แสงจักร์ (2525 : 126 - 133) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันของหลักสูตรการฝึกหัดครูและความต้องการในการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง โดยการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล และการบริหารหลักสูตรและการบริหารวิชาการ ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะต่อสภาพปัจจุบันของหลักสูตรการฝึกหัดครู และความต้องการในการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครูไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบทัศนะที่มีต่อสภาพปัจจุบันของหลักสูตรและความต้องการในการปรับปรุงหลักสูตรของแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เจียรนัย ศิริสวัสดิ์ (2526 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา การนำหลักสูตรไปใช้ในการประเมินผล และศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อหลักสูตรในด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหาและการนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพในการประเมินหลักสูตรผู้วิจัยประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากการศึกษาเอกสาร บทความ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วการวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยการหาค่าร้อยละ มีดัชนีเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ผลที่ได้จากการวิจัยจากการประเมินหลักสูตรตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้น พบว่าวัตถุประสงค์ เนื้อหาและการประเมินผลหลักสูตรปริญญาศาสตรมหาบัณฑิต มีความเหมาะสมดี ส่วนการนำไปใช้ยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเท่าที่ควร ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตในหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนในด้านการนำไปใช้เห็นว่า วิชาที่มีประโยชน์ต่อการทำงานคือวิชาบังคับและวิชาเลือกในหมวดวิชาบังคับ ส่วนการนำความรู้ไปเผยแพร่เป็นประโยชน์ยังอยู่ในระดับน้อย ปัจจัยและสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเท่าที่ควรและทางด้านการประเมินผล เห็นว่า

การประเมินผลในแต่ละวิชาสอดคล้องกับเนื้อหา มีวิธีการประเมินหลายวิธีในวิชาเดียวกัน
 คุรุศาสตรมหาบัณฑิตร้อยละ 56.62 เสนอว่าควรมีการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ และร้อยละ
 68.12 เสนอว่าควรปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ในค่าน้ำที่ทำงาน คุรุศาสตรมหาบัณฑิต
 ส่วนมากร้อยละ 81.16 ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน

สุทัศน์ วิวัฒนปฐพี (2526 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตร
 ภาควิชาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล วัตถุประสงค์ของการวิจัย
 เพื่อ ศึกษาถึงบทบาทการให้บริการชุมชน วิเคราะห์งานศิริราชพยาบาล โดยใช้แบบจำลองซีพี
 ประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลผลิตของหลักสูตร เพื่อเสนอเป็นแนวทางใน
 การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การประเมินทำโดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารหลักสูตร และ
 ใช้แบบสอบถามความคิดเห็น โดยเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต
 และหัวหน้าผู้รับผิดชอบ นักกายภาพบำบัด วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบระหว่าง
 คู่ด้วยวิธีเชฟเฟ่ ผลการวิจัยปรากฏในแต่ละด้านดังต่อไปนี้ ด้านบริบท พบว่า จุดมุ่งหมาย
 ของหลักสูตรเป็นจุดมุ่งหมายในระดับทั่วไป โครงสร้างของหลักสูตรเน้นทางด้านทฤษฎีมากกว่า
 ด้านปฏิบัติ ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ปัจจัยที่จะสนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ไม่เหมาะสม
 เท่าที่ควร เพราะอาจารย์ทำหน้าที่ด้านวิจัยและบริการวิชาการค่อนข้างต่ำ สัดส่วนบุคลากร
 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา และ
 สถานที่เรียนไม่เพียงพอแก่นักศึกษา แต่สัมฤทธิ์ผลการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับดี ด้าน
 กระบวนการ พบว่า ได้จัดกิจกรรมการสอนเหมาะสมและปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถ แต่มี
 กิจกรรมการเรียนการสอนบางอย่างผู้เรียนเห็นว่าควรแก้ไข ด้านผลผลิต พบว่าหัวหน้าผู้
 รับผิดชอบนักกายภาพบำบัดเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้มีความสามารถ มีทัศนคติที่ดี มี
 คุณธรรมในการประกอบอาชีพ มีทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติงานตรงตามจุดมุ่งหมาย
 ของหลักสูตร แต่ยังคงต้องการให้ผลผลิตของหลักสูตรมีคุณลักษณะที่สูงกว่าที่เป็นจริง

ปรีชา สัมฤทธิ์ผล (2526 : 232 - 237) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินผลหลักสูตร
 การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต พุทธศักราช 2517 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างได้แก่

คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้บริหาร บัณฑิตปีการศึกษา 2520 - 2521 ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา 2522 วิธีการวิจัยใช้แบบสอบถาม ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยประกอบด้วย ตัวแปรต้นได้แก่จุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชา การจัดประสบการณ์ประกอบการเรียนรู้ การนำความรู้และความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในกระบวนการสอน ปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย การสอน ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนิสิต ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบัณฑิตและนิสิต และความสามารถในการปฏิบัติงานครูของบัณฑิตในทัศนะของผู้บังคับบัญชากับตัวบัณฑิตเอง ซึ่งประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความสามารถพิเศษ ความสามารถทางวิธีการสอน ความสามารถทางบุคลิกภาพ ความสามารถทางทัศนคติต่ออาชีพครูและความสามารถทางมนุษยสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต และมีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับความเหมาะสมในการเลือกและการจัดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และเกี่ยวกับปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย แต่มีความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับความเหมาะสมในการจัดประสบการณ์ประกอบการเรียนรู้ บัณฑิตและนิสิตมีความเห็นต่างกันเกี่ยวกับปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย อาจารย์ บัณฑิต และนิสิต มีความเห็นตรงกันเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนิสิตแต่ละวิชาเอก โดยเห็นว่าถ้ามีประสบการณ์ด้านวิชาชีพทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนมีความสำคัญมากที่สุด นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตพึงพอใจในความสามารถในการปฏิบัติงานครูของบัณฑิตที่ผลิตจากหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต พุทธศักราช 2517 แต่ตัวบัณฑิตเองยังไม่พึงพอใจอยากจะทำให้ความสามารถในการปฏิบัติงานดีกว่าที่เป็นอยู่

พาณี มณีจันทร์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง สุขศึกษา พุทธศักราช 2525 ในวิทยาลัยพลศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร โดยการใช้แบบจำลองชิป (CIPP Model) ผู้ประเมินเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและแผนกทะเบียนของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 6 แห่ง

สัมพันธภาพและการพิจารณาหลักสูตร และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้

ด้านสภาวะแวดล้อม ยังขาดมาตรฐานในการจัดทำเอกสารหลักสูตร ไม่มีปรัชญา และเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่มีการระบุวัตถุประสงค์เฉพาะและแนวนโยบายการใช้หลักสูตรที่แน่นอน ตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตรยังควรต้องมีการปรับปรุงทั้งในด้านเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกันและจำนวนหน่วยกิตที่มากเกินไป

ด้านปัจจัยเบื้องต้น พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกันมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเข้ามศึกษาในหลักสูตรของผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมทั้งทางวิทยุและประสบการณ์การสอน หากแต่จำนวนอาจารย์ที่มีวุฒิทางสุขศึกษามีน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และภาระงานพิเศษที่อาจารย์ต้องรับผิดชอบค่อนข้างมาก

ด้านกระบวนการ ขาดรูปแบบการบริหารหลักสูตรที่แน่นอนให้ยึดถือ มีปัญหาในด้าน การสอบคัดเลือก การจัดกระบวนการวิชาเรียน การวัดและประเมินผลที่ขาดมาตรฐานเดียวกัน ให้ปฏิบัติตาม ในด้านของกระบวนการใช้หลักสูตรประสบกับความซ้ำซ้อนของเนื้อหาและหลาย วิชาควรมีการปรับปรุงทั้งในแง่วิธีสอน อุปกรณ์การสอนและการวัดประเมินผล ส่วนในด้านการ ให้บริการนั้นส่วนใหญ่ทุกวิทยาลัยจัดเหมาะสมดี ยกเว้นการให้บริการน้ำดื่ม น้ำใช้ และห้องน้ำ ห้องส้วม ซึ่งควรปรับปรุงให้ถูกสุขลักษณะ

ด้านผลผลิต ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหลักสูตร ค่อนข้างดี มีประสิทธิภาพตรงจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร และสามารถนำความรู้ในหลักสูตร เฉพาะวิชาเอกไปใช้ประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีจำนวน 196 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวน 15 คน
2. อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 22 คน
3. นิสิตตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 25 คน
4. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 - 2530 จำนวน 67 คน
5. ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 67 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้แบบสอบถามทั้งหมด 5 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้แก่

- ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร
- ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์
- ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนิสิต
- ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิต
- ชุดที่ 5 แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิต

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร ลักษณะของแบบสอบถามจะมี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม^{ถาม}แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ใน 3 ด้าน คือ

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ ลักษณะของแบบสอบถามจะมี 3 ตอน ประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ และเติมคำเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ใน 6 ด้าน คือ

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยเบื้องต้น
5. กระบวนการเรียนการสอน
6. การวัดและการประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

แบบสอบถามชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามสำหรับนิสิต ลักษณะของแบบสอบถามจะมี

2 ตอน ประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
วิชาเอกสุขศึกษา ใน 6 ด้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชุดเดียวกับที่ใช้ถาม
อาจารย์

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
หลักสูตร

แบบสอบถามชุดที่ 4 เป็นแบบสอบถามสำหรับบัณฑิต ลักษณะของแบบสอบถามจะมี

3 ตอน ประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการและเติมคำเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ถาม
เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตใน 6 ด้าน เป็นแบบสอบถาม
ชุดเดียวกับที่ใช้ถามอาจารย์

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
หลักสูตร

แบบสอบถามชุดที่ 5 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ใช้นักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามจะ

มี 2 ตอน ประกอบไปด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ถามเกี่ยวกับ
คุณสมบัติของบัณฑิต และความต้องการของผู้ใช้นักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับ
บัณฑิต

เกณฑ์ความสำคัญของคำถามและคะแนน

ในการกำหนดค่าลำดับความสำคัญของคำถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยกำหนดค่าลำดับความสำคัญตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด หรือ มีความสำคัญมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก หรือ มีความสำคัญมาก
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย หรือ มีความสำคัญน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด หรือ มีความสำคัญน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ย

ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ของเบสท์ (Best. 1963 : 159) มาปรับปรุงใช้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.00 ถือว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด หรือ มีความสำคัญมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 ถือว่ามีความเหมาะสมมาก หรือ มีความสำคัญมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 ถือว่ามีความเหมาะสมน้อย หรือ มีความสำคัญน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 ถือว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด หรือ มีความสำคัญน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร และการประเมินหลักสูตร เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรที่จะประเมิน ผลจากการศึกษาได้องค์ประกอบของหลักสูตรที่จะประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

องค์ประกอบของหลักสูตรที่ประเมิน

1. ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- 1) ความชัดเจนของวัตถุประสงค์
- 2) การส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
- 3) ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคุณลักษณะของนักสุขศึกษา
- 4) วัตถุประสงค์เชื่อมโยงนโยบายในการทำงาน

โครงสร้างของหลักสูตร

- 1) ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร 4 ปี และจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป และวิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน
- 2) ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตในวิชาเอกบังคับและเอกเลือก

เนื้อหาของหลักสูตร

- 1) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 2) ความทันสมัยของเนื้อหาวิชา
- 3) ความเข้มข้นของเนื้อหาวิชา
- 4) ประโยชน์ของเนื้อหาวิชาต่อการปฏิบัติงาน

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

- 2.1 ความเหมาะสมของอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
- 2.2 ความสะดวกในการได้รับบริการเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน และการวัด

และการประเมินผล

ด้านกระบวนการเรียนการสอน

- 1) ความชัดเจนของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่าย กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล
 - 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน
- ### การวัดและการประเมินผล

- 1) มาตรฐานการวัดและการประเมินผล
- 2) การวัดและการประเมินผล มุ่งวัดในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือทักษะพิสัย
- 3) ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับการวัดและการประเมินผล
- 4) การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของอาจารย์

4. ด้านผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินกันทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ด้านพุทธิพิสัย

- 1) ความรู้ในด้านวิชาการสุศึกษา
- 2) ความรู้ด้านการถ่ายทอดความรู้

ด้านจิตพิสัย

- 1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการแสวงหาความรู้
- 2) ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

ด้านทักษะพิสัย

- 1) ความสามารถในการนำความรู้ทางสุศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานในการประกอบอาชีพได้

2) ความสามารถในการเป็นผู้นำทางด้านสุขภาพ และความสามารถในการจัดดำเนินการงานสุขศึกษาเพื่อบริการทางสังคม

2. สร้างแบบสอบถามการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยยึดองค์ประกอบของการประเมินหลักสูตรในข้อที่ 1 เป็นแนวทาง และใช้แนวคำถามจากแบบสอบถามของจุฬารัตน์ บวรสิน (2524 : ภาคผนวก) เจียรนัย ศิริสวัสดิ์ (2526 : ภาคผนวก) พานี มณีจันทร์ (2528 : ภาคผนวก) และสมหญิง จันทุไทย (2530 : ภาคผนวก)

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรในด้านการเรียนการสอนและวิชาเอกสุขศึกษา จำนวน 8 ท่าน ได้แก่ ผศ.ดร.สุนันท์ ศลโกสุม รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ ดร.ศักดิ์ชาย ทักษวรรณ รศ.ดร.ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ ดร.เอมอันชา รัตนวิมล ศ.สุชาติ ไสมประยูร รศ.พัชรา กาญจนรัตน์ และอาจารย์จิรา ทองเกิด เพื่อตรวจแก้ภาษาสำนวนของข้อคำถาม และตรวจสอบความเที่ยงตรงทางคำเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามไปดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแล้วนำเสนอคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิต บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา พร้อมทั้งแบบหนังสือตามข้อที่ 1 โดยทางไปรษณีย์ถึงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพร้อมทั้งติดแสตมป์ เพื่อให้ส่งกลับมายังผู้วิจัยตามที่อยู่ที่แจ้งไว้หลังแบบสอบถาม หลังจากนั้นประมาณ 30 วัน ได้ส่งจดหมายติดตามไปยังผู้ที่ไม่ส่งแบบสอบถามกลับคืนมาอีกครั้ง ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 142 ชุด ดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	แบบสอบถาม ส่งให้ตอบ	แบบสอบถามที่ ได้รับคืน	คิดเป็นร้อยละ
ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร	15	12	80.00
อาจารย์	22	17	77.27
นิสิต	25	22	88.00
นักคิด	67	53	79.10
ผู้ใช้บัณฑิต	67	38	56.71
รวม	196	142	72.45

วิธีการทำข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และคัดเลือกรายการที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการและเติมค่า มาวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่ามาตรวจหาคะแนนในแต่ละข้อ และรวมคะแนนเฉลี่ยของแต่ละด้านแยกตามประชากรทั้งหมด 5 กลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N} \quad (\text{ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

f แทน ความถี่

$\sum fx$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน

N แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่าจำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 64})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนยกกำลังสอง

$(\sum fx)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right] \quad \text{(ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2531 :
170 - 171)}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

S_1^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความสะดวกและความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนประชากร

X แทน ค่าเฉลี่ยประชากร

S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ตอน ดังนี้ คือ
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
ซึ่งได้แก่ สถานภาพส่วนตัวของอาจารย์ และสถานภาพส่วนตัวของบัณฑิต

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ อุปกรณ์การเรียน
การสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียน
การสอน และ การวัดและการประเมินผล

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การประเมินผลผลิต ได้แก่ คุณสมบัตินักบัณฑิตและ
ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัว

1.1 สถานภาพส่วนตัวของอาจารย์

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	9	52.94
หญิง	8	47.06
รวม	17	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่า อาจารย์ชายตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 52.94 และ อาจารย์หญิงตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 47.06

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ช่วงระดับอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
37 - 40	1	5.88
41 - 44	1	5.88
45 - 48	6	35.30
49 - 52	4	23.53
53-56	—	—
57 - 59	4	23.53
ไม่ระบุ	1	5.88
รวม	17	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุอยู่ในช่วง 45 - 48 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาคือช่วงอายุ 49 - 52 ปี และ ช่วงอายุ 57 - 59 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.53 เท่ากัน

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษาสูงสุด

วุฒิทางการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาโท	16	94.12
ปริญญาเอก	1	5.88
รวม	17	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 94.12 และเป็นผู้มีวุฒิทางการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาเอกคิดเป็นร้อยละ 5.88

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา และสาขาวิชาที่จบ

วุฒิทางการศึกษา	สาขา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เอก	สุขศึกษา	1	5.88
โท	สุขศึกษา	2	11.78
โท	สาธารณสุข	2	11.78
โท	สาธารณสุข (โรคติดต่อ)	1	5.88
โท	อนามัยครอบครัว	1	5.88
โท	กายวิภาคศาสตร์	1	5.88
โท	จิตวิทยาการศึกษา	1	5.88
โท	จุลชีววิทยา	1	5.88
โท	การวัดผลและประเมินผล	1	5.88
โท	วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	1	5.88
โท	สังคมวิทยา	1	5.88
โท	พลศึกษา	1	5.88
โท	พลศึกษาและสุขศึกษา	1	5.88
โท	ประถมศึกษา	1	5.88
	รวม	17	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้จบสาขาสุขศึกษาโดยตรง ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกรวมกันคิดเป็นร้อยละ 17.66

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์
การสอนวิชาสุขศึกษา

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 - 3	-	-
4 - 6	-	-
มากกว่า 6 ปีขึ้นไป	17	100.00
รวม	17	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีประสบการณ์การสอน
วิชาสุขศึกษา มากกว่า 6 ปีขึ้นไป

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั่วโมงการสอน
ต่อสัปดาห์

ชั่วโมงการสอน/สัปดาห์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2 - 4	1	5.88
5 - 7	2	11.78
8 - 10	10	58.81
มากกว่า 11 ขึ้นไป	4	23.53
รวม	17	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทำการสอน 8 - 10 ชั่วโมง
ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 58.81 รองลงมาคือทำการสอนมากกว่า 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
คิดเป็นร้อยละ 23.53

ตาราง 9 จำนวนอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาระงาน

ภาระงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บริหาร	1	5.88
วิชาการ	1	5.88
นิเทศการฝึกสอน	6	35.29
บริหารและวิชาการ	1	5.88
วิชาการและนิเทศการฝึกสอน	2	11.76
บริการชุมชนและนิเทศการฝึกสอน	2	11.76
กิจการนิสิตและนิเทศการฝึกสอน	1	5.88
วิชาการ กิจการนิสิต และนิเทศการฝึกสอน	1	5.88
วิชาการ กิจการนิสิต และบริการชุมชน	1	5.88
อื่น ๆ	1	5.88
รวม	17	100.00

หมายเหตุ อื่น ๆ ได้แก่ งานด้านการรวบรวมข้อมูลที่ฝ่ายวิจัยของมหาวิทยาลัยและอยู่ใน
กองบรรณาธิการวารสาร จุลสารศรินคันทรวิไลย์วิจัยและพัฒนา

จากตาราง 9 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นอกจากภาระงานด้าน
การสอนแล้วต้องรับผิดชอบการนิเทศการฝึกสอนคิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมาคือรับผิดชอบ
ด้านวิชาการและนิเทศการฝึกสอน และ รับผิดชอบงานบริการชุมชนและนิเทศการฝึกสอน คิดเป็น
ร้อยละ 11.76

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นที่มีต่อการะงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ในแต่ละภาคเรียน

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากเกินไป	3	17.65
พอดี	14	82.35
น้อยเกินไป	-	-
รวม	17	100.00

จากตาราง 10 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความเห็นว่าภาระงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ในแต่ละภาคเรียน มีความเหมาะสมพอดี คิดเป็นร้อยละ 82.35 และมีอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงร้อยละ 17.65 ที่มีความเห็นว่าภาระงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ในแต่ละภาคเรียน มีมากเกินไป

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับค่าจ้าง
 แนวทางการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

การได้รับค่าจ้าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	8	47.06
ไม่เคย	9	52.94
รวม	17	100.00

จากตาราง 11 แสดงว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยได้รับค่าจ้างแนวทางการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คิดเป็นร้อยละ 47.06 และมีอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยได้รับค่าจ้างแนวทางการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตคิดเป็นร้อยละ 52.94

1.2 สถานภาพส่วนตัวของบัณฑิต

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	20	37.74
หญิง	33	62.26
รวม	53	100.00

จากตาราง 12 แสดงว่า บัณฑิตชายตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 37.74 และ บัณฑิตหญิงตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 62.26

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

ระดับอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 25	36	67.92
25 - 30	17	32.08
มากกว่า 30	-	-
รวม	53	100.00

จากตาราง 13 แสดงว่า บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามมีอายุน้อยกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.92 และมีอายุในช่วง 25 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.08

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปีสำเร็จการศึกษา

ปีสำเร็จการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พ.ศ. 2528	13	24.53
พ.ศ. 2529	18	33.96
พ.ศ. 2530	22	41.51
รวม	53	100.00

จากตาราง 14 แสดงว่า บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามเป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา
ปี พ.ศ. 2528 ร้อยละ 24.53 เป็นบัณฑิตที่สำเร็จปี พ.ศ. 2529 ร้อยละ 33.96 และ
เป็นบัณฑิตที่สำเร็จปี พ.ศ. 2530 ร้อยละ 41.51

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กำลังศึกษาต่อ	4	7.55
กำลังหางานทำ	10	18.87
มีงานทำ	39	73.58
รวม	53	100.00

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่มีงานทำแล้วคิดเป็นร้อยละ 73.58 กำลังหางานทำคิดเป็นร้อยละ 18.87 และกำลังศึกษาต่อคิดเป็นร้อยละ 7.55

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่มีงานทำ จำแนกตามสถานที่ทำงาน

สถานที่ทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงเรียน	8	20.51
โรงพยาบาล	3	7.69
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	1	2.56
โรงแรม	2	5.13
ธนาคาร	1	2.56
ไปรษณีย์	1	2.56
บริษัท	19	48.72
ส่วนตัว	4	10.27
รวม	39	100.00

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาที่มีงานทำ ทำงานบริษัทมากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 48.72 รองลงมาคือทำงานในโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 20.51 นักศึกษาที่ทำงานส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 10.27 และนักศึกษาที่ทำงานในโรงพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 7.69

ตาราง 17 จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ จำแนกตามงานด้านที่รับผิดชอบ

งานด้านที่รับผิดชอบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สุศึกษา	8	20.51
สาธารณสุข	-	-
สุศึกษาและสาธารณสุข	4	10.26
อื่น ๆ	27	69.23
รวม	39	100.00

หมายเหตุ บัณฑิตที่รับผิดชอบงานด้านอื่น ๆ จำนวน 27 คน จากตาราง 17 ได้แก่

1. พนักงานขาย	จำนวน 10 คน
2. ตัวแทนจำหน่ายยา	จำนวน 4 คน
3. ประชาสัมพันธ์	จำนวน 2 คน
4. ฝ่ายบุคคล	จำนวน 2 คน
5. ฝ่ายบริการ/ต้อนรับ	จำนวน 3 คน
6. ฝ่ายการเงิน	จำนวน 1 คน
7. ฝ่ายบัญชี	จำนวน 1 คน
8. เจ้าหน้าที่ส่งออก	จำนวน 2 คน
9. เจ้าหน้าที่การตลาด	จำนวน 1 คน
10. เจ้าหน้าที่นำส่งไปรษณีย์	จำนวน 1 คน

จากตาราง 17 แสดงว่า บัณฑิตที่มีงานทำส่วนใหญ่จะทำงานในด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
กับสาขาวิชาหรือสาขารองสาขา คิดเป็นร้อยละ 69.23 บัณฑิตที่รับผิดชอบงานสาขาวิชาโดยตรงคิดเป็น
ร้อยละ 20.51 และบัณฑิตที่รับผิดชอบงานสาขาวิชาและงานสาขารองสาขา คิดเป็นร้อยละ 10.26

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินบริษัท

การวิเคราะห์การประเมินบริษัท ได้แก่การวิเคราะห์การประเมินวัตถุประสงค์
ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร จากแบบสอบถามซึ่งได้จาก
ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต ผลการวิเคราะห์การประเมินบริษัท ปรากฏดัง
ตาราง 18 ตาราง 19 และตาราง 20

ตาราง 18 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ		อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ระบุไว้ มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	2.83	0.72	3.00	0.52	2.30	0.63	2.79	0.42
2. สอดคล้องกับความต้องการของ สังคม	3.17	0.83	3.31	0.48	2.13	0.87	2.58	0.71
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยน แปลงพฤติกรรมสู่สภาพไปในทางที่ ถูกต้อง	2.83	0.72	3.38	0.50	2.35	0.71	3.00	0.66

ตาราง 18 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ		อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพชั้นสูงศึกษา	2.92	0.90	2.94	0.57	2.30	0.78	2.61	0.79
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	3.25	0.45	3.38	0.62	2.78	0.74	3.09	0.52
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ สุขภาพ	3.17	0.58	3.50	0.52	2.74	0.69	3.00	0.71
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการ ศึกษาค้นคว้าปัญหาสุขภาพและ ปัญหาสาธารณสุข	3.08	0.51	3.63	0.50	2.57	0.59	2.85	0.71
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะและ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตามกระบวนการศึกษา	2.92	0.51	3.13	0.64	2.22	0.74	2.63	0.61
รวม	3.02	0.66	3.24	0.59	2.59	0.73	2.82	0.67

จากตาราง 18 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรประเมิน
วัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ
วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

การประเมินบริบทของอาจารย์ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจาก
คะแนนเฉลี่ยรวมวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย
รายข้อ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากที่สุดมี 1 ข้อ ได้แก่ ส่งเสริมให้ผู้เรียน
ใช้กระบวนการศึกษาแก้ไขปัญหาสุขภาพและปัญหาสาธารณสุข วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
ที่มีความเหมาะสมมากมี 7 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมมากเป็นอันดับแรกได้แก่ ส่งเสริมให้
ผู้เรียนเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพสุขภาพ

การประเมินบริบทของบัณฑิตในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนน
เฉลี่ยรวมวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ
วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากมี 3 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียน
ใช้กระบวนการศึกษาแก้ไขปัญหาสุขภาพและปัญหาสาธารณสุข ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่
ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์
สุขภาพ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยมี 5 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อย
เป็นอันดับแรก ได้แก่ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

การประเมินบริบทของบัณฑิตในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจาก
คะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ วัตถุประสงค์
ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

การประเมินบริบทในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์
นิสิต และบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก

ตาราง 19 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
อาจารย์ นิลิต และบัณฑิต เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ		อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 4 ปี 134 - 136 หน่วยกิต มี ความเหมาะสม	2.90	0.54	3.38	0.50	2.87	0.69	2.78	0.74
2. วิชาพื้นฐานทั่วไป 32 - 36 หน่วยกิต มีความเหมาะสม	3.09	0.30	3.20	0.41	2.22	0.80	2.40	0.61
3. วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 29 - 36 หน่วยกิต มีความเหมาะสม	2.91	0.54	3.06	0.44	2.35	0.49	2.48	0.62
4. วิชาเอกบังคับ 54 หน่วยกิต มี ความเหมาะสม	2.91	0.54	2.93	0.59	2.57	0.66	2.58	0.61
5. วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต มีความเหมาะสม	2.75	0.96	2.44	0.81	2.43	0.66	2.48	0.80
รวม	2.91	0.61	3.00	0.64	2.49	0.69	2.56	0.68

จากตาราง 19 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรประเมิน
โครงสร้างของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ

โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

การประเมินวิธีของอาจารย์ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

การประเมินวิธีของบัณฑิตในด้านโครงสร้างของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ โครงสร้างของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ วิชาเอกบังคับ 54 หน่วยกิตมีความเหมาะสม และจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 4 ปี 134 - 136 หน่วยกิตมีความเหมาะสม โครงสร้างของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยมี 3 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ วิชาพื้นฐานทั่วไป 32 - 36 หน่วยกิต มีความเหมาะสม วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 29 - 36 หน่วยกิตมีความเหมาะสม และวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิตมีความเหมาะสม

การประเมินวิธีของบัณฑิตในด้านโครงสร้างของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ โครงสร้างของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ วิชาเอกบังคับ 54 หน่วยกิตมีความเหมาะสม และจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 4 ปี 134 - 136 หน่วยกิตมีความเหมาะสม โครงสร้างของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยมี 3 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ วิชาพื้นฐานทั่วไป 32 - 36 หน่วยกิตมีความเหมาะสม วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 29 - 36 หน่วยกิต มีความเหมาะสม และวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต มีความเหมาะสม

การประเมินวิธีในด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ และบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก ส่วนการประเมินวิธีในด้านโครงสร้างของหลักสูตรโดยนิสิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย

ตาราง 20 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
อาจารย์ นิลิต และบัณฑิต เกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ		อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	2.75	0.45	3.00	0.37	2.52	0.51	2.72	0.52
2. เนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	2.92	0.29	2.56	0.51	2.04	0.64	2.36	0.60
3. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน	2.64	0.81	2.13	0.62	1.48	0.79	2.03	0.73
4. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้	3.08	0.51	3.00	0.52	2.61	0.66	2.78	0.61
5. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้มีวิชาชีพในสาขา	3.17	0.57	3.06	0.57	2.43	0.73	3.10	0.53
รวม	2.92	0.57	2.75	0.63	2.22	0.78	2.59	0.70

จากตาราง 20 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรประเมินเนื้อหาของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากทุกข้อ

การประเมินบริบทของอาจารย์ในด้านเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากมี 4 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้ และเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้วิชาชีพสหศึกษา เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยมี 1 ข้อ ได้แก่ เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน

การประเมินบริบทของนิสิตในด้านเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้ เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และเนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้วิชาชีพสหศึกษา เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดมี 1 ข้อ ได้แก่ เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน

การประเมินบริบทของบัณฑิตในด้านเนื้อหาของหลักสูตร เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ เนื้อหาของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากมี 3 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้ และเนื้อหารายวิชาในหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้วิชาชีพสหศึกษา วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมน้อยมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เนื้อหารายวิชา

ในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน และเนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

การประเมินบริบทในด้านเนื้อหาของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ และบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก ส่วนการประเมินบริบทในด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยนิสิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น

การวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ การวิเคราะห์การประเมินอุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน จากแบบสอบถามซึ่งได้จาก อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต ผลการวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ปรากฏดังตาราง 21

ตาราง 21 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมิน ของอาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น

ปัจจัยเบื้องต้น	อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนพอเพียง	2.56	0.73	1.87	0.55	1.83	0.36
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่มีคุณภาพดี	2.53	0.64	1.96	0.37	2.06	0.35
3. มีความสะดวกในการเก็บยืมอุปกรณ์การเรียนการสอน	2.33	0.82	2.04	0.56	2.10	0.58
4. ห้องสมุดมีจำนวนตำราภาษาไทยเกี่ยวกับวิชาสหศึกษาเพียงพอ	2.43	0.73	2.35	0.71	2.21	0.74

ตาราง 21 (ต่อ)

ปัจจัยเบื้องต้น	อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
5. ห้องสมุดมีจำนวนตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ วิชาสุศึกษาเพียงพอ	2.25	0.86	1.96	0.71	2.06	0.62
6. ห้องสมุดมีตำราภาษาไทยเกี่ยวกับวิชา สุศึกษาที่ทันสมัย	2.31	0.70	1.78	0.52	1.91	0.58
7. ห้องสมุดมีตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชา สุศึกษาที่ทันสมัย	2.13	0.80	1.61	0.50	1.81	0.54
8. มีความสะดวกในการใช้ห้องเรียน	2.47	0.83	2.78	0.52	2.30	0.64
9. ขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนนิสิตมีความ เหมาะสม	3.13	0.64	3.13	0.46	2.79	0.60
10. มีการจัดที่นั่งพักหรือที่ทำงานสำหรับผู้เรียน นอกห้องเรียน	2.13	0.83	1.74	0.75	1.91	0.72
รวม	2.43	0.78	2.12	0.73	2.10	0.64

จากตาราง 21 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์ประเมินปัจจัยเบื้องต้นว่า มีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ ปัจจัยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสม มี 3 ข้อ เวียงตามลำดับดังนี้ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีคุณภาพดี อุปกรณ์การเรียน

การสอนมีจำนวนพอเพียง และขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนนิสิตมีความเหมาะสม ปัจจัยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสมนั้นมี 7 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อยเป็นอันดับแรก ได้แก่ห้องสมุดตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาสุศึกษาที่ทันสมัย และมีการจัดที่นั่งพักหรือที่ทำงานสำหรับผู้เรียนนอกห้องเรียน

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นโดยนิสิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ ปัจจัยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสมมี 2 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้ มีความสะดวกในการใช้ห้องเรียน และขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนนิสิตมีความเหมาะสม ปัจจัยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสมมี 8 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อยเป็นอันดับแรก ได้แก่ห้องสมุดตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาสุศึกษาที่ทันสมัย

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นโดยบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ ปัจจัยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสมมี 1 ข้อ ได้แก่ขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนนิสิตมีความเหมาะสม ปัจจัยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสมมี 9 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อยเป็นอันดับแรก ได้แก่ห้องสมุดตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชาสุศึกษาที่ทันสมัย

การประเมินปัจจัยเบื้องต้น โดย อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวม มีความเหมาะสมน้อย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการ

การวิเคราะห์การประเมินกระบวนการ ได้แก่การวิเคราะห์การประเมินกระบวนการเรียนการสอน และ การวัดและการประเมินผล ผลการวิเคราะห์การประเมินกระบวนการปรากฏดังตาราง 22 และตาราง 23

ตาราง 22 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของอาจารย์ นิสิต และนักคิด เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน	อาจารย์		นิสิต		นักคิด	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบเขตกิจกรรม การเรียนการสอน และการประเมินผลของ รายวิชาอย่างชัดเจน	2.87	0.64	2.52	0.73	2.48	0.51
2. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาอย่างดี	3.07	0.59	2.17	0.49	2.52	0.57
3. ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม	2.53	0.74	2.13	0.46	2.27	0.52
4. ผู้สอนมีวิธีการชักจูงนิสิตให้มีส่วนร่วมในการ เรียนการสอน	2.73	0.70	2.17	0.58	2.30	0.59
5. ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่ กำหนดไว้ในหลักสูตร	3.07	0.70	2.48	0.59	2.61	0.66
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ของตนในชั้นเรียน	2.80	0.77	2.09	0.60	2.55	0.51
7. มีระบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียน การสอนที่เหมาะสม	2.60	0.83	2.00	0.60	2.15	0.44
8. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือ จากการเรียนในชั้นเรียน	2.50	0.73	1.70	0.56	2.15	0.51
9. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	2.67	0.62	2.48	0.59	2.51	0.57

ตาราง 22 (ต่อ)

ปัจจัยเบื้องต้น	อาจารย์		นิสิต		นักคิด	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
10. ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายและขอบเขตของ รายวิชาอย่างชัดเจน	2.87	0.52	2.52	0.59	2.48	0.57
11. ผู้เรียนมีการซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ	2.19	0.66	2.26	0.69	2.45	0.56
12. ผู้เรียนทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมาย ครบถ้วน	2.80	0.56	3.09	0.51	3.13	0.55
รวม	2.72	0.70	2.30	0.67	2.47	0.59

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์ประเมินกระบวนการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ กระบวนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมมากมี 10 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม กระบวนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมน้อยมี 2 ข้อ เวียงตามลำดับดังนี้ ผู้เรียนมีการซักถามเมื่อเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ และ มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

การประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยนิสิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวม มีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ กระบวนการเรียนการสอนที่มี

ความเหมาะสมมากมี 3 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายขอบเขต กิจกรรม การเรียนการสอน และการประเมินผลของรายวิชาอย่างชัดเจน ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมาย และขอบเขตของรายวิชาอย่างชัดเจน และ ผู้เรียนทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับมอบหมาย ครบถ้วนกระบวนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมน้อยมี 9 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อย เป็นอันดับแรกได้แก่ มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

การประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวม มีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ กระบวนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมมากมี 5 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมน้อยมี 7 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อยเป็นอันดับแรก ได้แก่มีระบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสม และ มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน

การประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยอาจารย์ พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวม มีความเหมาะสมมาก การประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยนิสิตและบัณฑิตพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย

ตาราง 23 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของ อาจารย์
นิสิต และบัณฑิต เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผล	อาจารย์		นิสิต		บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. การให้คะแนนหลักการและมาตรฐานที่ชัดเจน	3.13	0.64	2.04	0.56	2.21	0.82
2. การประเมินผลการเรียนการสอนมีความ ยุติธรรม	3.20	0.56	2.04	0.77	2.43	0.79
3. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความ คิดสร้างสรรค์	2.88	0.89	2.00	0.52	2.21	0.55
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง	2.13	0.35	1.39	0.53	1.97	0.39
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอน	2.19	0.83	1.09	0.29	1.85	0.57
6. มีการใช้วิธีการวัดและการประเมินผลหลาย ๆ วิธีในแต่ละรายวิชา	2.63	0.72	1.78	0.52	2.12	0.60
7. มีการนำผลจากการวัดและการประเมินผลมา ปรับปรุงการเรียนการสอน	2.53	0.64	1.43	0.59	1.94	0.50
รวม	2.67	0.77	1.68	0.65	2.10	0.64

จากตาราง 23 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม อาจารย์ประเมินการวัดและการประเมินผลว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ การวัดและการประเมินผลที่มีความเหมาะสมมากมี 5 ข้อ ข้อที่ความเหมาะสมมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ มีการนำผลจากการวัดและการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลที่มีความเหมาะสมน้อยมี 2 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอน

การประเมินการวัดและการประเมินผลโดยนิสิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ การวัดและการประเมินผลที่มีความเหมาะสมน้อยมี 4 ข้อ และที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดมี 3 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลตนเอง และมีการนำผลจากการวัดและการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน

การประเมินการวัดและการประเมินผลโดยบัณฑิต เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อการวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมน้อยทุกข้อ

การประเมินการวัดและการประเมินผลโดยอาจารย์พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมมาก การประเมินการวัดและการประเมินผลโดยนิสิตและบัณฑิตพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมมีความเหมาะสมน้อย

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การประเมินด้านผลผลิต

การวิเคราะห์การประเมินด้านผลผลิต ได้แก่การวิเคราะห์การประเมินคุณสมบัตินักศึกษา และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ผลการวิเคราะห์การประเมินผลผลิตปรากฏดังตาราง 24 และตาราง 25

ตาราง 24 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้ใช้บัณฑิต
ภาควิชาการ เกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ข้อความ	คุณสมบัติของบัณฑิต		ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ทำงานตรงตามเวลา	3.40	0.55	3.40	0.55
2. ทำงานสม่ำเสมอ	3.20	0.45	3.20	0.45
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.40	0.55	3.40	0.55
4. มีความคิดสร้างสรรค์	3.20	0.84	3.40	0.55
5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.40	0.55	3.40	0.55
6. มีมนุษยสัมพันธ์	3.60	0.55	3.60	0.55
7. การยอมรับคำวิจารณ์	3.20	0.83	3.40	0.55
8. ปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลา	3.60	0.54	3.60	0.55
9. ทำงานเป็นทีมได้	3.60	0.55	3.60	0.55
10. ทำวิจัยได้	1.80	0.45	1.80	0.45
11. วางแผนและเขียนโครงการต่าง ๆ ได้	2.80	0.45	2.80	0.45
12. จัดดำเนินการโครงการต่าง ๆ ได้	3.20	0.45	3.20	0.45
13. จัดสัมมนาได้	3.20	0.45	3.20	0.45
14. จัดนิทรรศการได้	3.60	0.55	3.60	0.55
15. ผลิตรายการเพื่อการเรียนการสอนได้	2.80	0.45	2.80	0.45
16. ใช้สื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.20	0.45	3.20	0.45

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อความ	คุณสมบัติของบัณฑิต		ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
17. ให้บริการทางด้านวิชาการทางสังคม ได้	2.80	0.45	2.80	0.45
18. ถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับ สุขภาพได้	3.40	0.55	3.40	0.55
19. ประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ได้ดี	3.20	0.45	3.20	0.55
รวม	3.16	0.69	3.16	0.70

จากตาราง 24 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้ใช้บัณฑิตภาครัฐบาลประเมิน
คุณสมบัติของบัณฑิตว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรายข้อคุณสมบัติของบัณฑิต
ที่มีความเหมาะสมมากมี 14 ข้อ และที่มีความเหมาะสมมากที่สุดมี 4 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้
มีมนุษยสัมพันธ์ ปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำงานเป็นทีมได้ และจัดการทรัพยากรได้ คุณสมบัติ
ของบัณฑิตที่มีความเหมาะสมน้อยมี 1 ข้อ ได้แก่ ทำวิจัยได้

ในด้านความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตภาครัฐบาลเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิต พิจารณา
จากคะแนนเฉลี่ยรวมพบว่า คุณสมบัติของบัณฑิตเป็นที่ต้องการมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย
รายข้อ คุณสมบัติของบัณฑิตที่ผู้ใช้บัณฑิตภาครัฐบาลมีความต้องการมากมี 14 ข้อ และที่มีความ

ต้องการมากที่สุดมี 4 ข้อ เรียงตามลำดับดังนี้ มีมนุษยสัมพันธ์ ปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลา
ทำงานเป็นทีมได้ และจัดนิทรรศการได้ คุณสมบัติที่ต้องการน้อยมี 1 ข้อ ได้แก่ทำวิจัยได้

ตาราง 25 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการประเมินของผู้ใช้บัณฑิต
ภาคเอกชน เกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ข้อความ	คุณสมบัติของบัณฑิต		ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1. ทำงานตรงต่อเวลา	3.11	0.93	3.44	0.73
2. ทำงานสม่ำเสมอ	3.22	0.67	3.11	0.78
3. มีความรับผิดชอบต่องานที่	3.22	0.44	3.22	0.83
4. มีความคิดสร้างสรรค์	2.89	0.60	2.89	0.60
5. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	2.67	0.71	2.78	0.67
6. มีมนุษยสัมพันธ์	3.22	0.67	3.44	0.73
7. การยอมรับคำวิจารณ์วิจารณ์	3.00	0.50	3.11	0.60
8. ปรับปรุงตนเองอยู่ตลอดเวลา	2.89	0.33	3.11	0.60
9. ทำงานเป็นทีมได้	3.11	0.78	3.33	0.87
10. ทำวิจัยได้	1.78	0.83	2.22	0.83
11. วางแผนและเขียนโครงการต่าง ๆ ได้	2.44	0.88	2.56	1.01
12. จัดดำเนินการโครงการต่าง ๆ ได้	2.22	0.83	2.56	1.13
13. จัดสัมมนาได้	1.89	0.93	2.00	1.00
14. จัดนิทรรศการได้	2.00	1.12	2.11	1.17

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อความ	คุณสมบัติของบัณฑิต		ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
15. ผลดีสื่อการเรียนการสอนสนุกสนานได้	1.89	0.93	1.89	0.93
16. ใช้สื่อและอุปกรณ์เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.00	0.87	2.11	0.93
17. ให้บริการทางด้านวิชาการทางสังคมได้	2.00	1.00	2.11	1.05
18. ถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพได้	2.56	0.88	2.44	0.88
19. ประสานงานระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ได้ดี	2.89	0.33	3.22	0.83
รวม	2.58	0.89	2.71	0.97

จากตาราง 25 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวม ผู้ใช้บัณฑิตภาคเอกชนประเมินคุณสมบัติของบัณฑิตว่ามีความเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรายข้อ คุณสมบัติของบัณฑิตที่มีความเหมาะสมมากมี 11 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ ถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพได้ คุณสมบัติของบัณฑิตที่มีความเหมาะสมน้อยมี 8 ข้อ ข้อที่มีความเหมาะสมน้อยเป็นอันดับแรก ได้แก่ ท้าวจัยได้

ในด้านความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตภาคเอกชนเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิต พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวม พบว่าคุณสมบัติของบัณฑิตเป็นที่ต้องการมาก เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรายข้อ คุณสมบัติของบัณฑิตที่ผู้เข้าบัณฑิตภาคเอกชนมีความต้องการมากมี 12 ข้อ ข้อที่มีความต้องการมากเป็นอันดับแรก ได้แก่ ว่างแผนและเขียนโครงการต่าง ๆ ได้ และจัดดำเนินการโครงการต่าง ๆ ได้ คุณสมบัติที่ต้องการน้อยมี 7 ข้อ ข้อที่มีความต้องการน้อยเป็นอันดับแรก ได้แก่ ผลิตสื่อการเรียนการสอนสุศึกษาได้

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน คำว่าเรียน สถานที่เรียน กระบวนการเรียน การสอน การวัดและการประเมินผล คุณสมบัตินักบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. เพื่อศึกษาถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร อุปกรณ์การเรียนการสอน คำว่าเรียน สถานที่เรียน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล คุณสมบัตินักบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

วิธีดำเนินการวิจัย

✓ การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบจำลองซีป (CIPP Model) เป็นกรอบในการประเมิน ดังนี้

1. ประเมินบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตร
2. ประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน คำว่าเรียน และสถานที่เรียน
3. ประเมินกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล
4. ประเมินผลผลิต ได้แก่ คุณสมบัตินักบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีจำนวน 196 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร จำนวน 15 คน อาจารย์ประจำในภาควิชาสุศึกษา คณะสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 22 คน นิสิตตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2531 จำนวน 25 คน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา คณะสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 - 2530 จำนวน 67 คน และผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 67 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเติมคำเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา ใน 7 ด้าน คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้าง ของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการ ประเมินผล และ คุณสมบัติของบัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต และคำถามปลายเปิด (Open-ended questionnaire) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของอาจารย์และบัณฑิต โดยแจกแจงความถี่คิดเป็น ร้อยละและนำเสนอเป็นตาราง
2. วิเคราะห์แบบสอบถามการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อและรวม จากคำตอบของผู้เชี่ยวชาญ

หลักสูตร อาจารย์ นิลิต บัณฑิต และผู้ช่วยบัณฑิต โดยใช้เครื่องคำนวณแล้วประเมินระดับคะแนนเฉลี่ยรายข้อ โดยอาศัยเกณฑ์ในการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยเป็นแนวทางการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์

สรุปผลการค้นคว้า

ผลการค้นคว้าสรุปเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การประเมินบริษัท
- ตอนที่ 3 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น
- ตอนที่ 4 การประเมินกระบวนการ
- ตอนที่ 5 การประเมินผลผลิต

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. อาจารย์ อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งชายและหญิงมีจำนวนเท่า ๆ กัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 45 - 48 ปี สำเร็จการศึกษาสูงกว่าชั้นปริญญาตรีทุกคน เป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทมากกว่าปริญญาเอก เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาที่สำเร็จพบว่าเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาสุขศึกษาโดยตรงเพียงบางส่วน อาจารย์ทุกคนมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 6 ปีขึ้นไป มีชั่วโมงการสอนประมาณ 8 - 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกเหนือจากการสอนแล้วอาจารย์ส่วนใหญ่ต้องรับผิดชอบงานด้านการนิเทศการฝึกสอน การแสดงความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ที่มีในแต่ละภาคเรียนพบว่ากำลังพอดีไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป และสุดท้ายพบว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่งหนึ่งไม่เคยได้รับค่าจ้างเกี่ยวกับแนวทางในการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

2. บัณฑิต บัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชาย ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า

25 ปี บัณฑิตที่ส่งแบบสอบตามกลับคืนมามากที่สุดคือบัณฑิตที่จบการศึกษานปี พ.ศ.2530

บัณฑิตส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีงานทำแล้ว รองลงมาคือกำลังหางานทำ และมีจำนวนน้อยที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท งานที่บัณฑิตทำส่วนใหญ่เป็นงานบริษัท รองลงมาคือทำงานในโรงเรียนและทำงานส่วนตัวตามลำดับ บัณฑิตที่ทำงานในโรงพยาบาลหรือสำนักงานสาธารณสุขมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นงานปัจจุบันที่บัณฑิตรับผิดชอบส่วนใหญ่จึงไม่ใช่งานทางด้านสุขภาพ หรือสาธารณสุข

ตอนที่ 2 ✓ การประเมินบริษัท

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผลการประเมินบริษัทในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิต บัณฑิต และผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด ปรากฏว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากในด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาด้านพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคุณลักษณะของนักสุขภาพ แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านการชัดเจนของวัตถุประสงค์

2. โครงสร้างของหลักสูตร

ผลการประเมินบริษัทในด้านโครงสร้างของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิต บัณฑิต และผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด ปรากฏว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากในด้านการกำหนดจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตร 4 ปี 134 - 136 หน่วยกิต และจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกบังคับ 54 หน่วยกิต แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านการกำหนดจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 29 - 36 หน่วยกิต และวิชาพื้นฐานทั่วไป 32 - 36 หน่วยกิต

3. เนื้อหาของหลักสูตร

ผลการประเมินบริษัทด้านเนื้อหาของหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ นิสิต บัณฑิต และผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิด ปรากฏว่า เนื้อหาของหลักสูตรมี

ความเหมาะสมมากในด้านเนื้อหา รายวิชาในหลักสูตรสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้ แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา รายวิชา กับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความทันสมัยของเนื้อหา รายวิชา ความเข้มข้นของเนื้อหา รายวิชา และประโยชน์ของเนื้อหา รายวิชาต่อการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น

ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยอาจารย์ นิสิทธิ์ และบัณฑิต ปรากฏดังนี้

อุปกรณ์การเรียนการสอน มีความเหมาะสมน้อยทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ และขาดความสะดวกในการเบิกยืมหรือขอรับบริการ

ตำราเรียน ตำราเรียนเกี่ยวกับวิชาสหศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีจำนวนน้อยและไม่ทันสมัยเท่าที่ควร

สถานที่เรียน มีความเหมาะสมมากในด้านขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนนิสิต แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านความสะดวกในการใช้ห้องเรียน และสถานที่สำหรับนั่งพักหรือทำงานสำหรับผู้เรียนนอกห้องเรียน

ตอนที่ 4 การประเมินกระบวนการ

1. กระบวนการเรียนการสอน

ผลการประเมินกระบวนการเรียนการสอน ปรากฏว่า อาจารย์ประเมินกระบวนการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมมากในทุก ๆ ด้าน นิสิทธิ์และบัณฑิตประเมินกระบวนการเรียนการสอนว่ามีความเหมาะสมมากในด้านความชัดเจนของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบเขต กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน

2. การวัดและการประเมินผล

ผลการประเมินการวัดและการประเมินผล ปรากฏว่า อาจารย์ประเมินการวัดและการประเมินผลว่ามีความเหมาะสมมากในทุก ๆ ด้าน นิสิตและบัณฑิตประเมินการวัดและการประเมินผลว่ามีความเหมาะสมน้อย ขาดความชัดเจนในค่านิยามมาตรฐานการวัดและการประเมินผล มุ่งส่งเสริมความจำมากกว่าความคิดสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอนน้อย และ ขาดการนำผลจากการวัดและการประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

ตอนที่ 5 การประเมินผลผลิต

ผลการประเมินผลผลิตเกี่ยวกับคุณสมบัติและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ปรากฏดังนี้

1. ผู้ใช้บัณฑิตภาครัฐบาลและภาคเอกชน ประเมินคุณสมบัติของบัณฑิตว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติที่เหมาะสมเป็นส่วนใหญ่
2. ผู้ใช้บัณฑิตภาครัฐบาลมีความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิต เกือบทุกคุณสมบัติที่กล่าวมาโดยที่ความต้องการให้บัณฑิตมีคุณสมบัติเหล่านั้นเหมาะสมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนผู้ใช้บัณฑิตภาคเอกชนมีความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิต เพียงบางคุณสมบัติที่กล่าวมา และต้องการให้บัณฑิตมีคุณสมบัติเหล่านั้นเหมาะสมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่นเดียวกัน

* อภิปรายผล

ผลการวิจัยอภิปรายผล ได้ดังนี้

การประเมินบริบท

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผลการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ซึ่งระบุไว้ 3 ข้อ ปรากฏว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมเป็นส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นในด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาด้านทฤษฎี คณิตศาสตร์ ทักษะ ทักษะ ความสอดคล้องระหว่าง

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับคุณลักษณะของนักสุขศึกษา อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีข้อบกพร่องอยู่บ้างที่ควรปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดพบว่าความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ยังมีข้อบกพร่องดังกล่าวก็คือเอกลักษณ์ และคุณลักษณะของบัณฑิตทางวิชาชีพนั่นเอง กล่าวคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 3 ข้อ ไม่มีข้อใดที่เป็นการบ่งบอกหรือระบุว่าต้องการผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคลากรทางด้านสาขาวิชาชีพใดอย่างเด่นชัด เช่น เพื่อเป็นบุคลากรทางสาธารณสุข หรือเพื่อเป็นบุคลากรทางการศึกษา หรือเพื่อทำงานเป็นได้ทั้งบุคลากรทางสาธารณสุขและบุคลากรทางการศึกษา สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2530 : 62) กล่าวว่า ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของหลักสูตรก็คือ หลักสูตรนั้นจะต้องบอกถึงเอกลักษณ์และคุณลักษณะที่สำคัญของผลผลิตคือบัณฑิตไว้อย่างเด่นชัดโดยมีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นตัวชี้เอกลักษณ์ที่สำคัญของบัณฑิต นอกจากนั้นแล้ววัตถุประสงค์ของหลักสูตรยังมีความสัมพันธ์โดยตรงกับโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรในการช่วยกำหนดทิศทางและเนื้อหาสาระในการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะและเอกลักษณ์ตามที่ตั้งไว้ จากความสำคัญของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าควรมีการปรับปรุงข้อบกพร่องของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้จากผลการประเมินครั้งนี้ โดยควรปรับปรุงให้วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ให้แสดงเอกลักษณ์และคุณลักษณะที่สำคัญของบัณฑิตทางวิชาชีพให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

โครงสร้างของหลักสูตร

ผลการประเมินโครงสร้างของหลักสูตร ปรากฏว่า การกำหนดจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนตลอดหลักสูตร 4 ปี และจำนวนหน่วยกิตวิชาเอกบังคับ มีความเหมาะสมแล้ว แต่ควรที่จะได้มีการปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตในวิชาเอกเลือกให้มากขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรและอาจารย์บางส่วนได้ให้ความเห็นว่า เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามความถนัดและความสนใจได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและบัณฑิตที่ต้องการให้เพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาเอกเลือกให้มากขึ้น นอกเหนือจากเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาเอกเลือกแล้ว อาจารย์ นิสิต และบัณฑิต ยังได้ให้ข้อเสนอแนะที่ตรงกันว่าควรที่จะเปิดโอกาส

าให้บัณฑิตได้เลือกเรียนวิชาเอกเลือกด้วยตนเองอย่างแท้จริง ในด้านวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมน้อยเช่นเดียวกัน โดยนิสิตและบัณฑิตส่วนหนึ่งได้เสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงรายวิชาในโครงสร้างวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านให้เป็นรายวิชาที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และ/หรือวิทยาศาสตร์สุขภาพให้มากขึ้น โดยให้เหตุผลของข้อเสนอแนะดังกล่าวว่า เป็นเพราะในการสมัครเข้าทำงานกับหน่วยราชการบางแห่งที่ระบุว่าต้องการผู้ที่จบวุฒิหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต มีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นเนื่องจากได้มีการไม่ยอมรับสมัครบัณฑิตที่จบหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เหตุผลคือ บัณฑิตได้เรียนรายวิชาทางด้านสังคมศาสตร์และ/หรือมนุษยศาสตร์มากกว่ารายวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาและศึกษาจากโครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา พบว่าในด้านวิชาพื้นฐานทั่วไปกำหนดให้เรียนรายวิชาในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต) มากกว่ารายวิชาที่สังกัดในคณะวิทยาศาสตร์ (ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต) นอกจากนี้ในด้านวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านได้กำหนดให้เรียนรายวิชาที่จัดว่าเป็นวิชาชีพครู เช่น ทน301 สื่อการสอน และ จศ301 จิตวิทยาการศึกษา เป็นต้น (คู่มือและหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2530 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2530 : 271 - 272, 274, 301 - 302) ทำให้บัณฑิตและหน่วยงานที่รับสมัครบัณฑิตเข้าทำงานมีความสับสนว่าบัณฑิตมีความสามารถทางด้านใดอย่างแท้จริง ความสอดคล้องของปัญหาที่เกิดขึ้นจากรายวิชาในโครงสร้างวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน น่าจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงข้อบกพร่องของหลักสูตรอันเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในด้านเอกลักษณ์และคุณลักษณะของบัณฑิตทางวิชาชีพได้เป็นอย่างดี

เนื้อหาของหลักสูตร

จากผลการประเมินเนื้อหาของหลักสูตร ปรากฏว่าเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมมากในด้านความสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้ แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความซ้ำซ้อนของเนื้อหารายวิชา ความเหมาะสม

ของเนื้อหารายวิชากับสภาพปัจจุบันและความเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน อภิปรายในแต่ละด้านได้ ดังนี้

ในด้านความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในข้อที่ 1 ที่ระบุว่า “เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยทางสุขศึกษา เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตตามหลักทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ” กับเนื้อหาของหลักสูตร พบว่าในหลักสูตรไม่ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการวิจัยหรือการวิจัยทางสุขศึกษาแต่อย่างใด

ในด้านความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ทั้งอาจารย์ นิลิต และบัณฑิตต่างก็มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน การประเมินและการแสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกันนี้ อาจจะเนื่องมาจากความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาเป็นสิ่งที่ทำให้เป็นปัญหาทั้งผู้เรียนและผู้สอน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนการสอนและเสียเวลาในการเรียนซ้ำซ้อนกัน

ในด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับสภาพปัจจุบันและความเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากสุขศึกษาเป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง จึงเกี่ยวข้องกับการประยุกต์ความรู้ทางด้านพฤติกรรมและสังคมศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ. 2532 : 19) แต่ปรากฏว่าเนื้อหาของหลักสูตรไม่ได้กำหนดให้นักศึกษารายวิชาทางด้านพฤติกรรมศาสตร์แต่อย่างใด ดังนั้นเนื้อหาวิชาเท่าที่หลักสูตรได้จัดให้นักศึกษารายวิชานั้นจึงอาจทำให้นักศึกษาบัณฑิตยังไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่

เนื้อหาของหลักสูตรจัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของหลักสูตร (สมิตร์ คุณากร. 2523 : 9) ดังนั้นจึงควรที่จะมีการพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมมากขึ้นในทุกด้านที่กล่าวมาแล้ว

การประเมินปัจจัยเบื้องต้น

จากผลการประเมินของอาจารย์ นิสิศ และบัณฑิต ในการประเมินปัจจัยเบื้องต้น ซึ่งได้แก่อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน โดยส่วนรวมประเมินว่า มีความเหมาะสมน้อยทั้งทางด้านปริมาณ คุณภาพ และความสะดวกในการเบิกยืมหรือขอรับบริการ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการของหลักสูตรควรมีความพร้อมมากที่สุด แต่จากการประเมิน กลับพบว่ามีเหมาะสมน้อย แสดงให้เห็นว่าในด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนยังมีความไม่พร้อมอยู่มาก จึงควรที่จะได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีปริมาณ คุณภาพ และความสะดวกในการเบิกยืมหรือขอรับบริการมากขึ้น เกี่ยวกับด้านปัจจัยเบื้องต้นนี้ ได้มีอาจารย์ส่วนหนึ่งเสนอแนะว่าควรเพิ่มปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกทักษะนอกห้องเรียนของ นิสิศให้มากขึ้น เช่น เพิ่มงบประมาณและเพิ่มระยะเวลาในการฝึกงานของนิสิศ และเพิ่มความ สะดวกในการติดต่อขอยืมรถจากทางมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปใช้ทั้งในระยะเวลาฝึกงานของนิสิศ และการนำนิสิศไปทัศนศึกษาในแต่ละครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนิสิศและบัณฑิตที่ ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น เช่น การทัศนศึกษา เป็นต้น

การประเมินกระบวนการ

กระบวนการเรียนการสอน

จากผลการประเมินของนิสิศและบัณฑิตสอดคล้องกันว่ากระบวนการเรียนการสอน มีความเหมาะสมน้อยในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมส่งเสริม ความรู้และทักษะนอกเหนือจากในชั้นเรียน เนื่องจากการเรียนการสอนในวิชาเอกสุขศึกษา เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นทางด้านทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงต้องใช้ วิธีการบรรยายเป็นหลักในชั่วโมงเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในขณะเรียนหรือ เกิดความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนน้อย เพราะต้องคอยรับฟังและจดคำบรรยาย ให้ทัน ส่วนในด้านของการฝึกงานนั้น ทั้งอาจารย์ นิสิศ และบัณฑิต ต่างก็เสนอแนะว่าควรเพิ่ม

ชั่วโมงการฝึกงานให้มากขึ้น และควมมีการระบุจำนวนครั้ง ระยะเวลาของการฝึกให้แน่นอน ชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งควมมีการวางแผนการประสานงานกับหน่วยงานที่จะออกฝึกอย่างใกล้ชิด ผลการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยนิสิตและบัณฑิตนี้สอดคล้องกับความเห็นของ ชูพันธุ์ สมเกื้อ (2521 : 19 - 20) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาและสภาพทั่วไปของหลักสูตรอุดมศึกษา ในประเทศไทยตอนหนึ่งว่า ".....กระบวนการเรียนการสอนยังไม่ได้รับการปรับปรุง ยังเน้นหลักทฤษฎีและการบรรยายในห้องเรียนมากเกินไป และหลักสูตรวิชาชีพในแต่ละหลักสูตร มีการฝึกงานในด้านอาชีพน้อยเกินไป"

การวัดและการประเมินผล

จากการที่นิสิตและบัณฑิตประเมินการวัดและการประเมินผลว่ามีความเหมาะสมน้อย นั้น ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่เนื้อหาในหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นการเรียนภาคทฤษฎี ดังนั้น วิธีการวัดและการประเมินผลส่วนใหญ่จึงใช้วิธีสอบ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการสอบเพื่อทดสอบความรู้ และความเข้าใจในทฤษฎีที่เรียนมา มากกว่าที่จะมีการวัดการปฏิบัติหรือพฤติกรรมของผู้เรียน และสำหรับวิชา สข403 การฝึกปฏิบัติงาน นิสิตและบัณฑิตส่วนหนึ่งมีความเห็นว่าวิธีการวัด และการประเมินผลออกมาเป็นเกรดนั้นยังไม่เหมาะสม ทั้งนี้ก็เพราะว่าในการฝึกปฏิบัติงานนั้น ทำกันเป็นทีม แต่ผลการประเมินออกมาปรากฏว่าผู้ที่ทำงานทีมเดียวกันได้เกรดต่างกัน โดยที่ผู้เรียนไม่ทราบกฎเกณฑ์ที่แน่ชัดของการวัดและการประเมินผล นิสิตและบัณฑิตส่วนนี้จึง เสนอแนะว่าควรปรับปรุงวิธีการวัดและการประเมินผลในรายวิชา สข403 ให้เป็นแบบการ พิจารณาว่าผ่าน หรือไม่ผ่าน ซึ่งน่าจะมีความเหมาะสมมากกว่าเดิม

อนึ่ง ผลจากการประเมินกระบวนการทั้งในด้านกระบวนการเรียนการสอน และการ วัดและการประเมินผลของอาจารย์พบว่ามีความเหมาะสมมากซึ่งแตกต่างจากผลการประเมิน ของนิสิตและบัณฑิตที่ประเมินว่ามีความเหมาะสมน้อย คงเนื่องจากว่ากลุ่มอาจารย์เป็นกลุ่มผู้ให้บริการแก่กลุ่มนิสิตและบัณฑิตเป็นกลุ่มผู้รับบริการ ดังนั้นกลุ่มนิสิตและบัณฑิตจึงมีความต้องการหรือ ความมุ่งหวังต่อกระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลแตกต่างจากกลุ่มอาจารย์

การประเมินผลผลิต

จากการที่ผู้ใช้นักศึกษารัฐบาลประเมินว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการเป็นจำนวนมากแสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา เป็นผู้ที่มีความรู้เป็นอย่างดีในด้านวิชาการสุขศึกษาและการถ่ายทอดความรู้ เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเฝ้าหาความรู้ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน สามารถนำความรู้ทางสุขศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ ในขณะเดียวกัน ผู้ใช้นักศึกษาก็ได้ประเมินว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการในระดับหนึ่ง ผลการประเมินนี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้บัณฑิตที่จบการศึกษาไปแล้วจะไม่ได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่จบไปก็ตาม แต่ก็มีคุณภาพและความสามารถเพียงพอที่จะเข้าทำงานในภาคเอกชนได้ และจากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพส่วนตัวของบัณฑิตเกี่ยวกับสถานที่ทำงานทำให้ได้ทราบว่า บัณฑิตที่มีงานทำแล้วส่วนใหญ่จะทำงานบริษัท ร้อยละ 48.72 ทำงานในโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 20.51 ทำงานส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 10.27 และทำงานในโรงพยาบาลคิดเป็นร้อยละ 7.69 เป็นการแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่จบ จากจุดนี้มาจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่าบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด รวมถึงควมมีการพิจารณาว่าถึงเวลาแล้วหรือไม่ที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล เพื่อให้หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา เป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของสังคม และที่สำคัญสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเพื่อออกไปใช้รับสังคมได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

ด้านบริบท

1. ควรระบุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้แสดงเอกลักษณ์หรือคุณลักษณะของบัณฑิต

ทางวิชาชีพให้ชัดเจนขึ้น เช่น เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นบุคลากรทางสาธารณสุข หรือเพื่อผลิตบุคลากรทางการศึกษา หรือเพื่อผลิตบัณฑิตที่สามารถทำงานเป็นได้ทั้งบุคลากรทางสาธารณสุข และบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น

2. ในด้านโครงสร้างของหลักสูตร ควรปรับปรุงรายวิชาในวิชาพื้นฐานทั่วไปและวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านให้เป็นรายวิชาทางวิทยาศาสตร์หรือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อประโยชน์ของบัณฑิตในการสมัครเข้าทำงาน โดยเฉพาะในสายงานของกระทรวงสาธารณสุข

3. ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้เรียนในวิชาเอกเลือก เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้บัณฑิตมีโลกทัศน์ทางวิชาชีพกว้างขึ้น

4. ภาควิชาสุขศึกษาควรมีการจัดสัมมนาเพื่อปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัย และลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาเป็นระยะ ๆ เช่น กำหนดว่าจะจัดการสัมมนาเพื่อปรับปรุงทุก ๆ 5 ปี เป็นต้น

ค่านปัจจัยเบื้องต้น

1. อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน ควรมีการปรับปรุงให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการ และเพิ่มความสะดวกในการเบิกยืมหรือขอรับบริการ

2. ควรเพิ่มปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกทักษะหรือประสบการณ์นอกชั้นเรียน เช่น เพิ่มงบประมาณในการฝึกงาน เพิ่มระยะเวลาของการฝึกงาน และเพิ่มความสะดวกในการติดต่อขอใบมรณจากทางมหาวิทยาลัยเพื่อใช้ในการนำนิตินไปฝึกงานและทัศนศึกษา เป็นต้น

ด้านกระบวนการ

1. ควรปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น เช่น การใช้สื่อการสอนช่วยในการเรียนการสอน การชักจูงนักศึกษาให้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอนของอาจารย์ เป็นต้น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในรายวิชา สข403 การฝึกงาน ควรปรับปรุงให้มีความชัดเจนมากขึ้นในด้านงบประมาณที่ใช้ สถานที่ฝึกงาน ระยะเวลาในการฝึกงาน ตลอดจนวิธีการวัดและการประเมินผลในการฝึกงาน

3. การวัดและการประเมินผล ผู้สอนควรกำหนดหลักการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนเข้าใจตรงกัน ควรใช้กรรมวิธีการวัดผลหลาย ๆ วิธีประกอบกันเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะและวัตถุประสงค์ของแต่ละวิชา และไม่ควรวัดเฉพาะความจำ และเนื้อหา แต่ควรมุ่งวัดทางการวิเคราะห์ปัญหาเป็น การแก้ปัญหาเป็นได้ด้วย

ด้านผลผลิต

1. ควรมีการติดตามประเมินผลบัณฑิตเป็นระยะ ๆ หลังจากสำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรไปแล้ว เพื่อที่จะได้ทราบว่าบัณฑิตได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เจเนามากน้อยแค่ไหน และภาควิชาสุศึกษาได้ใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา ผลผลิตบัณฑิตได้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของสังคมหรือไม่

2. ควรมีการประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นตลาดแรงงานที่จะรองรับบัณฑิต ให้ทราบและมีความเข้าใจที่ถูกต้องในคุณสมบัติและความสามารถของบัณฑิตตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา ของสถาบันต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เป็นต้น

2. ควรทำการวิจัยติดตามผลบัณฑิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

અનુભવ

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิชย์. "เศรษฐศาสตร์การศึกษา." ประมวลบทความการวางแผนการศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2511.
- เกยูร ลีมหอง. "การจัดงบประมาณการศึกษา." การวางแผนการศึกษา. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ, 2512.
- จินตนา ไนกยะเวส. การประเมินผลหลักสูตรพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ของ
โรงพยาบาลวราวุฒิจิ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2515. อัดสำเนา.
- จุฑารัตน์ บวรสิน. การประเมินผลหลักสูตรระดับปริญญาตรีสองปี วิชาเอกพลศึกษาของ
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- เจียรนัย ศิวสวัสดิ์. การประเมินหลักสูตรปริญญาตรีสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาการสอนภาษาไทย.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา. เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ชูพันธ์ สมเกื้อ. "ข้อคิดเกี่ยวกับหลักสูตรอุดมศึกษาในอนาคต" การศึกษาแห่งชาติ. 6 :
17 - 22 สิงหาคม - กันยายน 2521
- โชติ เพชรชื่น. เทคนิคการประเมินหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ทิพา จันทระคามิ. โครงการสุภาพณโรงเรียนประถมศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
อัดสำเนา.

- ทิศนา แชนฉี. "การประเมินหลักสูตร." เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเรื่องแนวทางการประเมินและพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. 15 - 16 กันยายน 2526 ณ พวณมหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : กองวิชาการ พวณมหาวิทยาลัย, 2526.
- จิระ ฤกษ์เจริญ. "ประสิทธิภาพในการผลิตบัณฑิต ประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยขอนแก่น." ศึกษาศาสตร์. 11(1) : 38 - 45 ; ตุลาคม 2529 - มกราคม 2530.
- จรัสชัย ชัยจิรายากุล. "หลักการของหลักสูตร," การศึกษาเอกชน. 2(6) : 24 - 25; มีนาคม, 2520.
- นิตา ชูโต. การประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : อรรณสารการพิมพ์, 2527.
- บุญธรรม กิจปริดาภิสิทธิ์ และคณะ. การวิจัยและประเมินประสิทธิภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิช, 2531.
- ประชน แสงจักร์. สภาพปัจจุบันของหลักสูตรการฝึกหัดครูและความต้องการในการปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครู ตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยครูส่วนกลาง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวีน สุวรรณ. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.
- ปรีชา สัมฤทธิ์ผล. การประเมินผลหลักสูตรการศึกษานักศึกษา พุทธศักราช 2517 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2526.
- พานิ มณีนันตรี. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงศึกษา พุทธศักราช 2525 ในวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528. อัดสำเนา.

- ไพฑูรย์ สีนลาวัณย์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- ศรินศรินทร์วิไล. มหาวิทยาลัย. คู่มือและหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2530. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2530.
- _____. สถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : งานวิจัยสถาบัน กองวางแผน สำนักงานอธิการบดี, 2528 - 2530
- สงัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุชาติ ไสมประยูร. การสอนสุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- สุทัศน์ วิวัฒนประที. การประเมินหลักสูตรกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัคราเนนา.
- สุมิตร คุณากร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2523.
- _____. หลักสูตรและการฝึกสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2518.
- สมบุญ ชิตพงศ์. "การประเมินหลักสูตร" รายงานการประชุมสัมมนาเรื่องแนวทางการประเมินและพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. 15 - 16 กันยายน 2526 ณ พวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : กองวิชาการ พวงมหาวิทยาลัย, 2527.
- สมหญิง จันทุไทย. การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของสภาการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2524. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัคราเนนา.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. "การประเมินหลักสูตรระดับอุดมศึกษาอย่างเป็นระบบ." รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการประเมินและพัฒนาหลักสูตรการศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 3 - 4 กรกฎาคม 2529. ๓ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530.

_____. "การประเมินหลักสูตร" รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงาน
การประเมินและพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. 15 - 16 กันยายน 2526 ๓
ทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2527.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. รายงานการประเมินผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขา
จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
เสงี่ยม พรหมปัญญพงศ์. ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษา ประโยชน์อันมิอาจศึกษาของตน ฉบับ
พ.ศ. 2503. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515.
ยัดสำเนา.

เสถียร สมรรถภาพพงศ์. การประเมินหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503
หมวดวิชาพลศึกษามัธยม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2518. ยัดสำเนา.

Best, John W. Research in Education. 2 nd.ed., New Jersey :
Prentice Hall Inc., Englewood Cliffs, 1963.

Childress, McQueen. "A Follow - up study of Professional Graduate
Programs in Business Education, Arizona State University."
Dissertation Abstracts International. 37 : 6224 - A; April,
1977.

Dischl, Harold Sheely. Healthful Living. New York : McGraw - Hill,
1964.

- Edge, Inez A. "A Follow - up Study of the Elementary Education Graduates of Aurburn University, from 1962 - 1967." Dissertation Abstracts. 291 : 3763 - A; May - June, 1969.
- Henry, James Oswald. "An Evaluation of a Teacher Evaluation Program by the Graduate of a State College." Dissertation Abstracts. 26 : 2067 A; October - November, 1965.
- Limkuler, Bill Dean. "A Follow - up study and Evaluation of Teacher Competencies of a Group of a Teacher Prepration Institution." Dissertation Abstracts International. 28 : 2921 - A; January - February, 1967.
- McNeill, John D. Curriculum : A Comprehensive Introduction. Boston : little, Brown and Company, 1977.
- Moffit, Thompson Carson. "An Evaluation of the Elementary Education Program at General Michigan University by Recent Graduates of That Program." Dissertation Abstracts International. 28 : 1719 - A; October, 1967.
- Peppard, Joanne E. "An Evaluation of Elementary Education Curriculum at Illinois State University." Dissertation Abstracts. 28 : 520 - A; August, 1967.
- Saylor J Galen William M. Alexander and Arther J. Lewis. Curriculum Planning for Better Teaching and Learning. 4th,ed, Japan : Holt - Saunders International Editions, 1981.
- Scriven, Michale. "The Methodology of Evaluation." In Perspectives of Curriculum Evaluation. Chicago : Rend - McNally, 1967.
- Stufflebeam, Daniel. Educational Evaluation and Decision Making. Itasaca : Ill., F.F. Peacock Publisher, 1971.
- Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Harcourt, Brace & World, 1962.

Zafar, Abdulwahab Ahmad. "An Evaluation of the Mathematics Curriculum Given at the College of Education, Meccam From the Perspective of the Teachers who Graduate From the College in the Years 1976 - 1980." Dissertation Abstracts International. 43 : 1415 A - 1416 A; November, 1982.

မာကမာ

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

มีนาคม 2532

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

ข้าพเจ้าสุนทรี แก้วมาลัยตระกูล นิสิตปริญญาโท วิชาเอกสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังศึกษาวิจัยเรื่อง "การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

การประเมินของท่านมีส่วนสำคัญยิ่งในการวิจัย จึงใคร่ขอความกรุณาประเมินแบบสอบถามด้วยความจริงใจทุกข้อ คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและจะไม่กระทบกระเทือนต่อผู้หนึ่งผู้ใดทั้งสิ้น ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความกรุณาจากท่าน จึงขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุนทรี แก้วมาลัยตระกูล)

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการประเมินหลักสูตร

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา (สำหรับอาจารย์)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพราะคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยเบื้องต้น
5. กระบวนการเรียนการสอน
6. การวัดและการประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ขอขอบพระคุณยิ่งในความร่วมมือของท่าน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (สำหรับอาจารย์)

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. วุฒิทางการศึกษาสูงสุดจบปริญญา.....สาขา.....
4. ประสบการณ์การสอนวิชาสุขศึกษา
☐ 1 - 3 ปี ☐ 4 - 6 ปี ☐ มากกว่า 6 ปีขึ้นไป
5. ปัจจุบันท่านรับผิดชอบสอน.....ชั่วโมง/สัปดาห์
6. นอกจากงานสอนแล้ว งานที่ต้องรับผิดชอบอีกคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ ด้านบริหาร ☐ ด้านวิชาการ
☐ ด้านกิจการนิสิต ☐ งานนิเทศการฝึกสอน
☐ งานบริการชุมชน ☐ อื่น ๆ (ระบุ)

7. ภาระงานสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ในแต่ละภาคเรียนนั้นมีมากน้อยเพียงใด
☐ มากเกินไป ☐ พอดี ☐ น้อยเกินไป
8. ท่านเคยได้รับคำชี้แจงแนวทางการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษานี้หรือไม่
☐ เคย ☐ ไม่เคย

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

คำชี้แจง โปรดประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษาว่ามีความเหมาะสม
ตรงตามสภาพความเป็นจริงมากน้อยเพียงไร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องว่างตามลำดับความสำคัญต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
0 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจน และ เข้าใจง่าย		✓		

ในข้อ 0 ท่านให้คะแนน 3 หมายความว่า ท่านประเมินว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมี
ความชัดเจนและเข้าใจง่ายมาก

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และการวิจัยทางสุขศึกษา เพื่อนำผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม ในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตตามหลักการทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพ
3. เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานตามกระบวนการสุขศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพและปัญหาสาธารณสุข

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
จากวัตถุประสงค์ข้างต้นของหลักสูตรท่านเห็นว่า				
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ระบุไว้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย.....				
2. สอดคล้องกับความต้องการของสังคม.....				
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ถูกต้อง.....				
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพสุขศึกษา.....				
5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพ.....				
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพ.....				

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการสุศึกษา แก้ปัญหาสุขภาพและปัญหาสาธารณสุข.....				
8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถ ในการปฏิบัติงานตามกระบวนการสุศึกษา....				

2. โครงสร้างของหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 4 ปี	134 - 136 หน่วยกิต
วิชาพื้นฐานทั่วไป	32 - 36 หน่วยกิต
วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน	29 - 36 หน่วยกิต
วิชาเอกบังคับ	54 หน่วยกิต
วิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า	4 หน่วยกิต

โครงสร้างของหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
จากโครงสร้างของหลักสูตรข้างต้นท่านเห็นว่า				
1. จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 4 ปี				
134 - 136 หน่วยกิต มีความเหมาะสม.....				
2. วิชาพื้นฐานทั่วไป 32 - 36 หน่วยกิต มี				
ความเหมาะสม.....				
3. วิชาพื้นฐานเฉพาะด้าน 29 - 36 หน่วยกิต				
มีความเหมาะสม.....				
4. วิชาเอกบังคับ 54 หน่วยกิต มี				
ความเหมาะสม.....				
5. วิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต มี				
ความเหมาะสม.....				

3. เนื้อหาหลักสูตร

เนื้อหาหลักสูตร	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
จากคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรตามที่แนบมา ท่านเห็นว่า				
1. เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร.....				
2. เนื้อหารายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน.....				
3. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน.....				
4. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรสามารถนำไป ถ่ายทอดและบริการสังคมได้.....				
5. เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อ ผู้มีวิชาชีพสุศึกษา.....				

4. ปัจจัยเบื้องต้น

ปัจจัยเบื้องต้น	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ปัจจัยที่เลือกมาขอรับการเรียนการสอนวิชาเอก สู่ศึกษาต่อไปนี้ท่านเห็นว่า				
1. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำนวนพอเพียง				
2. อุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีอยู่มีคุณภาพดี				
3. มีความสะดวกในการเข้าถึงอุปกรณ์การเรียน การสอน.....				
4. ห้องสมุดมีจำนวนตำราภาษาไทยเกี่ยวกับ วิชาสู่ศึกษาเพียงพอ.....				
5. ห้องสมุดมีจำนวนตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ วิชาสู่ศึกษาเพียงพอ.....				
6. ห้องสมุดมีตำราภาษาไทยเกี่ยวกับวิชา สู่ศึกษาที่ทันสมัย.....				
7. ห้องสมุดมีตำราภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิชา สู่ศึกษาที่ทันสมัย.....				
8. มีความสะดวกในการใช้ห้องเรียน				
9. ขนาดของห้องเรียนต่อจำนวนนิสิตมี ความเหมาะสม.....				
10. มีการจัดที่นั่งพักรอหรือที่ทำงานสำหรับผู้เรียน นอกห้องเรียน.....				

5. กระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การจัดการเรียนการสอนวิชาเอกสู่ศึกษาค้นคว้า ท่านเห็นว่า				
1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบเขต กิจกรรม การเรียนการสอน และการประเมินผลของ รายวิชาอย่างชัดเจน.....				
2. ผู้สอนมีการเตรียมการสอนมาอย่างดี.....				
3. ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม.....				
4. ผู้สอนมีวิธีการชักจูงจิตใจให้มีส่วนร่วมในการ เรียนการสอน.....				
5. ผู้สอนดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตาม ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร.....				
6. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ของตนในชั้นเรียน.....				
7. มีระบบฝึกกิจกรรมและงานประกอบการเรียน การสอนที่เหมาะสม.....				
8. มีกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือ จากการเรียนในชั้นเรียน.....				
9. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน				

กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10. ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายและขอบเขตของ รายวิชาอย่างชัดเจน.....				
11. ผู้เรียนมีการซักถามเมื่อเกิดความสงสัย หรือ ไม่เข้าใจ.....				
12. ผู้เรียนทำงานและเสนอผลงานที่ได้รับ มอบหมายครบถ้วน.....				

6. การวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผล	มากที่สุด 4	มาก 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การวัดและการประเมินผลวิชาเอกสู่ศึกษาต่อไปนี้ ท่านเห็นว่า				
1. การให้คะแนนหลักการและมาตรฐานที่ชัดเจน				
2. การประเมินผลการเรียนการสอนมีความ ยุติธรรม.....				
3. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์.....				
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง...				
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวิธีการสอนของผู้สอน.....				
6. มีการใช้วิธีการวัดและการประเมินผล หลาย ๆ วิธีในแต่ละรายวิชา.....				
7. มีการนำผลจากการวัดและการประเมินผลมา ปรับปรุงการเรียนการสอน.....				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. โครงสร้างของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. เนื้อหาของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ปัจจัยเบื้องต้น.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
5. กระบวนการเรียนการสอน.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
6. การวัดและการประเมินผล.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา (สำหรับบัณฑิต)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านเพราะคำตอบดังกล่าว จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยเบื้องต้น
5. กระบวนการเรียนการสอน
6. การวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (บันทึก)

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง
ตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ ☐ น้อยกว่า 25 ปีลงไป

☐ 25 - 30 ปี

☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป

3. สำเร็จการศึกษาเมื่อปีการศึกษา.....

4. สภาพภาพการทำงานของท่านในปัจจุบันคือ

☐ กำลังหางานทำ

☐ กำลังศึกษาต่อ

☐ มีงานทำ

ถ้าทำงาน สถานะที่ท่านทำงานในปัจจุบัน คือ.....

.....

.....

.....

5. งานที่ท่านทำในปัจจุบัน ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับด้านใด (ตอบได้มากกว่า

1 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญ)

.....สุขศึกษา

.....สาธารณสุข

.....อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

.....

- ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ใช้แบบสอบถามเหมือนตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม
สำหรับอาจารย์
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรใช้แบบสอบถามเหมือนตอนที่ 3
ของแบบสอบถามสำหรับอาจารย์

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา (สำหรับนิสิต)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านเพราะคำตอบดังกล่าว จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. ปัจจัยเบื้องต้น
5. กระบวนการเรียนการสอน
6. การวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ขอขอบพระคุณยิ่งในความร่วมมือของท่าน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ใช้แบบสอบถามเหมือนตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม
สำหรับอาจารย์

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร ใช้แบบสอบถามเหมือนตอนที่ 3
ของแบบสอบถามสำหรับอาจารย์

แบบสอบถาม

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา (สำหรับผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพราะคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งในความร่วมมือของท่าน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ใช้แบบสอบถามเหมือนตอนที่ 2 ของแบบสอบถาม
สำหรับอาจารย์เฉพาะส่วนที่ 1 - 3

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร ใช้แบบสอบถามเหมือนตอนที่ 3
ของแบบสอบถามสำหรับอาจารย์เฉพาะส่วนที่ 1 - 3

แบบสอบถาม

การประเมินคุณสมภัตถิของบัณฑิตสุภศึกษา (สำหรับผู้เข้าบัณฑิต)

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินคุณสมภัตถิของบัณฑิต ตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุภศึกษา คณะศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โปรดประเมินตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพราะคำตอบดังกล่าวจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุภศึกษา คณะศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณยิ่งในความร่วมมือของท่าน

แบบสอบถาม

การประเมินคุณสมบัติของบัณฑิตสู่ศึกษา (สำหรับผู้เข้าบัณฑิต)

คำชี้แจง โปรดประเมินหลักสูตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเอกสุขศึกษาว่ามีความเหมาะสมตรงตามสภาพความเป็นจริงมากน้อยเพียงไร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามลำดับความสำคัญต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด หรือมีความสำคัญมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก หรือมีความสำคัญมาก
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย หรือมีความสำคัญน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด หรือมีความสำคัญน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	คุณสมบัติของบัณฑิต				ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต			
	4	3	2	1	4	3	2	1
0 ความสามารถในการให้คำแนะนำด้านสุขภาพ		✓				✓		

ในข้อ 0 ท่านให้คะแนน 3 , 3 หมายความว่าท่านประเมินว่าบัณฑิตสู่ศึกษาซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่าน มีความสามารถในการให้คำแนะนำด้านสุขภาพมาก และสอดคล้องกับความต้องการของท่านมาก

[illegible]

ภาคผนวก ค

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

วิชาเอกสุขภาพศึกษา
Major in Health Education

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ภาควิชาสุขภาพศึกษา (Department of Health Education) คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า และการวิจัยทางสุขภาพศึกษาเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต ตามหลักการทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2.2 เพื่อพัฒนาศักยภาพความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2.3 เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามกระบวนการสุขภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาสุขภาพและปัญหาสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. โครงสร้างของหลักสูตรและรายวิชา

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า	58 หน่วยกิต ดังนี้
วิชาเอกบังคับ	54 หน่วยกิต
วิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	4 หน่วยกิต

3.1 วิชาเอกบังคับ กำหนดให้เรียน 54 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

สข 312 สุขภาพส่วนบุคคล	2 (2-0-4)
สข 313 การสาธารณสุขเบื้องต้น	2 (2-0-4)
สข 315 สุขภาพสิ่งแวดล้อม 1	3 (3-0-4)
สข 316 สุขภาพสิ่งแวดล้อม 2	3 (3-0-4)
สข 320 หลักระบาดวิทยา	2 (2-0-4)

สข 329 โภชนาการสาธารณสุขเบื้องต้น	2 (2-0-4)
สข 336 ทันตสุขภาพ	2 (2-0-4)
สข 385 การสุศึกษาในสถานพยาบาล	2 (2-0-4)
สข 411 การปฐมพยาบาล	3 (3-0-6)
สข 412 สวัสดิศึกษา	2 (2-0-4)
สข 413 สุขภาพจิต	2 (2-0-4)
สข 415 สุขภาพผู้วิโมค	2 (2-0-4)
สข 416 โครงการสุขภาพในโรงเรียน	2 (2-0-4)
สข 417 สุขศึกษาชุมชน	2 (2-0-4)
สข 422 สุขภาพครอบครัว	2 (2-0-4)
สข 423 ชีวสถิติสาธารณสุข	2 (2-0-4)
สข 424 สุขภาพในการประกอบอาชีพ	2 (2-0-4)
สข 425 ประชากรศาสตร์	2 (2-0-4)
สข 426 การวางแผนและประเมินผลงาน	
สุศึกษา	2 (2-0-4)
สข 428 การวางแผนครอบครัว	2 (2-0-4)
สข 429 การใช้ยาและการรักษาพยาบาลเบื้องต้น	3 (3-0-6)
สข 430 การฝึกงานสุศึกษา	6 (0-12-6)
สข 401 หลักการพัฒนาสุขภาพชุมชน	2 (2-0-4)

3.2 วิชาเอกเลือก ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

สข 306 การสุพยาบาลอาหาร	2 (2-0-4)
สข 314 สุขภาพสิ่งแวดล้อม	2 (2-0-4)
สข 418 เทคโนโลยีทางสุศึกษา	2 (2-0-4)
สข 419 การเคหะพยาบาลและฟื้นฟูสุขภาพ	2 (2-0-4)

สบ 420 สุขภาพมารดาและเด็ก	2 (2-0-4)
สบ 428 หลักการจัดฝึกอบรมงานสุขศึกษา	2 (2-0-4)
วส 314 การจัดหาน้ำดื่ม น้ำใช้	2 (2-0-4)
วส 315 การกำจัดขยะ	2 (2-0-4)
วส 316 การกำจัดน้ำเสียโครนและสิ่งขับถ่าย	2 (2-0-4)
วส 402 หลักการออกแบบงานสุขาภิบาล	2 (2-0-4)
วส 412 การควบคุมมลภาวะทางอากาศ	2 (2-0-4)

4. ความหมายของเลขรหัสวิชา

เช่นนี้

คำอธิบายรายวิชา ภาควิชาสุขศึกษา

วิชาเอกบังคับ

สข 312 สุขภาพส่วนบุคคล

2(2-0-4)

HE 312 Personal Health

04021312

ศึกษาหลักสำคัญทางสุขภาพเพื่อประโยชน์แห่งสุขภาพของตน ซึ่งจะทำให้เกิดผลต่อชุมชนด้วย โดยให้ความรู้ หัดตนคติ และสุขปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของระบบร่างกาย และให้รู้ถึงสุขวิทยาเกี่ยวกับเครื่องอุปโภค บริโภค ยาเสพติด และโรค

สข 313 การสาธารณสุขเบื้องต้น

2 (2-0-4)

HE 313 Introduction to Public Health

04021313

ศึกษางานสาธารณสุข และหลักการทั่ว ๆ ไป ปัญหาสาธารณสุข และการบริหารงานสาธารณสุข บทบาทของกระทรวงสาธารณสุข สภาพการสาธารณสุขในประเทศไทย ศึกษาประวัติ และผลงานของบุคคลสำคัญ ตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านการแพทย์ และการสาธารณสุข

สข 315 สุขภาพสิ่งแวดล้อม 1

3 (3-0-6)

HE 315 Environmental Health I

04021315

ศึกษาหลักสำคัญขององค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลต่อความเป็นอยู่ และสุขภาพที่ดีของมนุษย์ โดยศึกษาเน้นหนักในเรื่องการจัดหาน้ำสะอาด การสุขาภิบาลอาหาร มลภาวะของอากาศ และการกำจัดของเสียต่าง ๆ

สข 316 สุขภาพสิ่งแวดล้อม 2

3 (3-0-6)

HE 316 Environmental Health II

04021316

ศึกษาหลักสำคัญขององค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลต่อความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีของมนุษย์ โดยศึกษาเน้นหนักไปในเรื่องการสุขาภิบาลที่อยู่

อาศัยการสุขาภิบาลโรงเรียน การสุขาภิบาลสถานอาบน้ำและสระว่ายน้ำ การควบคุมแมลงและ
สัตว์นำโรค การกำจัดเห็บไรคางู แสงสว่าง และการระบายอากาศ

สข 320 หลักระบาดวิทยา

2 (2-0-4)

HE 320 Principles of Epidemiology

04021320

บูรพาวิชา : สข 215 หรือ สข 311

ศึกษาสัณยภาพและขอบเขตของระบาดวิทยา อารมณ์ของการคิดโรค วิธีการระบาดวิทยา
เพื่อพิจารณาการกระจายของโรคติดต่อต่าง ๆ ที่มีในชุมชน การสืบสวนสาเหตุเพื่อการป้องกัน
และควบคุมโรคเหล่านั้น

สข 329 โภชนาการสาธารณสุขเบื้องต้น

2 (2-0-4)

HE 329 Introduction to Public Health Nutrition

0421329

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโภชนาการกับสุขภาพ สารอาหาร โรคเกี่ยวกับอาหารภาวะ
โภชนาการ ปัญหาและการแก้ปัญหาโภชนาการในท้องถิ่น

สข 336 ทันตสุขภาพ

2 (2-0-4)

HE 336 Dental Health

04021336

ศึกษาโครงสร้างของช่องปาก ความผิดปกติของฟัน การเกิดโรค การควบคุม และป้องกัน

สข 411 การปฐมพยาบาล

3 (3-0-6)

HE 411 First Aid

04021411

ศึกษาการป้องกันและการช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บในการฉีกฉีก การช่วยชีวิตก่อนที่จะส่ง
ไปยังแพทย์ การรักษาพยาบาลเบื้องต้น การฝึกปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการผายปอด การห้าม
เลือด บาดแผลชนิดต่าง ๆ การช่วยเหลือเมื่อสิ่งแปลกปลอมเข้าสู่ร่างกาย การได้รับสารพิษ

ไฟไหม้ ให้ความรู้เรื่องงูพิษ การเข้าเผือก การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย และการจัดค่ายาสามัญ
ประจำบ้าน ตลอดจนให้มีทักษะในการปฐมพยาบาลอื่น ๆ

สบ 412 สวัสดิศึกษา

2 (2-0-4)

HE 412 Safety Education

04021412

ศึกษาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพซึ่งเชื่อมโยงไปสู่อุบัติเหตุ สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุในบ้าน
โรงเรียน โรงงานอุตสาหกรรม การกีฬา ฯลฯ การจัดโปรแกรมสวัสดิภาพในสถานที่ต่าง ๆ

สบ 413 สุขภาพจิต

2 (0-0-4)

HE 413 Mental Health

04021413

ศึกษาโครงสร้างของบุคคลิกภาพที่มีผลต่อการพัฒนาสุขภาพจิต ลักษณะของการมีสุขภาพจิตดี
การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การปรับตัวทางเพศ พัฒนา
การทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคมของเด็ก บทบาททางบ้าน โรงเรียน ชุมชน ที่มีต่อ
สุขภาพจิต ความผิดปกติทางด้านอารมณ์ การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพจิต

สบ 415 สุขภาพผู้บริโภค

2 (2-0-4)

HE 415 Consumer's Health

04021415

ศึกษาข้อมูลและคำแนะนำ ตลอดจนข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้อง และเหมาะสมเกี่ยวกับ
การบริโภคอาหาร ความปลอดภัยที่เกิดขึ้น และความสนใจของประชาชน การเลือกใช้เครื่องนุ่งห่ม
ยารักษาโรค การใช้ยาค่ารหลวง ยาสมุนไพร การใช้บริการทางการแพทย์ เครื่องสำอาง
 ฯลฯ บทบาทของกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคของประชาชน

สข 416 โครงการสุขภาพในโรงเรียน

2 (2-0-4)

HE 426 School Health Programs

04021416

ศึกษาบทบาทและหลักการสุขศึกษาของโครงการสุขภาพในโรงเรียน ในองค์ประกอบทั้งสี่ คือ การบริการสุขภาพ สิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียน การสอนเกี่ยวกับสุขภาพในโรงเรียน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน เน้นหนักทางสำรวจพฤติกรรมทางสุขภาพของเด็กและเยาวชน การวางแผนหลักสูตร และการประเมินผลสำหรับวิชาสุขศึกษา

สข 417 สุขศึกษาชุมชน

2 (2-0-4)

HE 417 Community Health Education

04021417

ศึกษาวิธีการสำรวจปัญหาสุขภาพในชุมชน เพื่อจะได้นำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโครงการสุขภาพชุมชน หรือแก้ไขปรับปรุงโครงการสุขภาพที่กำลังดำเนินการหรือการดำเนินการไปแล้ว เน้นถึงวิธีการการให้สุขศึกษาและการใช้แหล่งวัสดุอุปกรณ์สุขศึกษาในชุมชน ตลอดจนการคิดความประเมินผล วิธีการให้สุขศึกษาในชุมชน และการเปลี่ยนแปลง

สข 422 สุขภาพครอบครัว

2 (2-0-4)

HE 422 Family Health

04021422

ศึกษาเรื่องทุก ๆ ด้านของครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นศูนย์กลางของสังคม ในหิความเข้าใจในการเลือกคู่ครอง เรื่องเพศศึกษา ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การวางแผนครอบครัว การดูแลปกครองบุตร ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในครอบครัวและชุมชน เนื่องจากความแตกต่างในด้านวัฒนธรรมและระเบียบประเพณี รวมทั้งพื้นฐานการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ

- สข 423 ชีวสถิติสาธารณสุข 2 (2-0-4)
 HE 423 Biostatistics in Public Health 04021423
 ศึกษาหลักเบื้องต้นและประโยชน์ของสถิติ โดยศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอข้อมูล และวิธีเบื้องต้นของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะทางด้านสาธารณสุข รวมทั้งการวิเคราะห์อัตราต่าง ๆ และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวัด และการแจกแจงแบบต่าง ๆ
- สข 424 สุขภาพในการประกอบอาชีพ 2 (2-0-4)
 HE 424 Occupational Health 04021424
 ศึกษาความหมาย ประวัติความเป็นมา ขอบเขต และการให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพในการประกอบอาชีพ ศึกษาถึงสาเหตุ อันตราย โรค และพิษที่เกิดขึ้น เนื่องจากการประกอบอาชีพ ตลอดจนความปลอดภัย การป้องกัน แก๊ส และควบคุม อันตราย โรคและพิษจากการประกอบอาชีพ
- สข 425 ประชากรศาสตร์ 2 (2-0-4)
 HE 425 Demography 04021425
 ศึกษาลักษณะรากฐาน ประวัติความเป็นมาของประชากรศาสตร์ แหล่งที่มาของข้อมูล ประชากร ทฤษฎีประชากร องค์ประกอบต่าง ๆ การกระจาย และการขยายตัวของประชากร ภาวะการเจริญพันธุ์ ภาวะการตาย การย้ายถิ่น ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อภาวะเหล่านี้ ตลอดจนการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านั้น
- สข 426 การวางแผนและประเมินผลงานสุขภาพศึกษา 2 (2-0-4)
 HE 426 Planning and Evaluation in Health Education 04021426
 ศึกษาความสำคัญของสุขภาพศึกษาต่อการดำเนินงานสาธารณสุข เทคนิค และวิธีการให้สุขภาพศึกษา

อุปกรณ์ วัสดุทัศนศึกษา คุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสุขศึกษา การทำงานร่วมกับประชาชน และมนุษยสัมพันธ์ หลักการพิจารณาอาสาสมัคร เพื่อช่วยงานสาธารณสุขทุกประการ การวางแผนสุขศึกษาในชุมชน โรงพยาบาลและโรงเรียน การประเมินผลงานสุขศึกษาและปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งวิธีแก้ปัญหาเพื่อส่งเสริมให้การดำเนินงานสาธารณสุขทุกด้านประสบผลสำเร็จรวดเร็วยิ่งขึ้น

สข 428 การวางแผนครอบครัว

2 (2-0-4)

HE 428 Family Planning

04021428

ศึกษาปัญหาและความจำเป็นของการวางแผนครอบครัว ศึกษาวิธีต่าง ๆ ในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่เหมาะสมกับสภาพของชุมชนและบุคคล พร้อมทั้งแนวทางการมุ่งใจเพื่อการวางแผนครอบครัว

สข 429 การใช้ยาและการรักษาพยาบาลเบื้องต้น

3 (3-0-4)

HE 429 Fundamentals of Drug Administration

04021429

ศึกษาสรรพคุณและวิธีใช้ยาสามัญประจำบ้านโดยละเอียด ศึกษาสรรพคุณและวิธีใช้ยาที่จำเป็นต่อการเจ็บป่วยที่พบเสมอ ๆ ในแต่ละชุมชนซึ่งเป็นโรคไม่เหมือนกัน ตลอดจนโรคที่เกิดขึ้นตามฤดูกาล ศึกษาถึงหลักของการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การวินิจฉัยโรคและการให้การรักษาโรคที่พบเสมอ ๆ การให้การพยาบาลผู้ป่วยด้วยโรคที่ไม่จำเป็นต้องรักษาตัวในโรงพยาบาล และการรักษาพยาบาลที่จำเป็นต้องเรียนรู้

สข 430 การฝึกงาน

6 (0-12-6)

HE 430 Field Work

04021430

เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักวิธีทำงานกับชุมชน และได้รู้จักทำงานร่วมกันเป็นทีม (ทีมสาธารณสุข) ทั้งจะได้นำความรู้ทางทฤษฎีที่เรียนมาแล้ว ไปคิดแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาสาธารณสุข

สข 485 การศึกษาในสถานพยาบาล

2 (2-0-4)

HE 485 Health Education in Hospital

04021485

ศึกษาหลักและวิธีการสำรวจหาข้อมูล เพื่อการวางแผนการให้ศึกษา รวมทั้งวิธีการใช้และ
ผลิตอุปกรณ์ศึกษาแก่ผู้รับบริการ ญาติ และประชาชนทั่วไป ตลอดจนการติดตามประเมิน
ผลงานดังกล่าวข้างต้น เพื่อช่วยให้คนไข้ได้รับความรู้ เปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมใหม่ให้
สามารถดูแลตนเองให้อยู่ในสภาพที่ดีที่สุด และป้องกันมิให้เจ็บป่วยในอนาคตได้อีก

สว 401 หลักการพัฒนาสุขภาพชุมชน

2 (2-0-4)

SA 401 Principles of Community Health Education

04022401

ศึกษาหลักการพัฒนาสุขภาพชุมชนและการสุขาภิบาลชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท เน้นวิธีการ
ทำงานแบบช่วยกันคิด ขบวนการกลุ่ม ขบวนการยอมรับและการเปลี่ยนแปลง การติดต่อ
สื่อสารในชุมชน มีการฝึกปฏิบัติงานสุขาภิบาลในศูนย์สุขาภิบาล ตลอดจนศึกษาดูงานในหน่วย
งานที่เกี่ยวข้องตามที่ภาควิชาสุขศึกษาจะกำหนดให้

วิชาเอกเลือก

สข 306 การสุขาภิบาล

2 (2-0-4)

HE 306 Food Sanitation

04021306

ศึกษาหลักการทางด้านวิทยาศาสตร์สุขาภิบาลอาหาร แหล่งการขนส่ง สถานที่และกรรมวิธี
การผลิต ปปรุงและจำหน่ายอาหาร โรคและการระบาดของโรคที่เกิดขึ้นเนื่องจากอาหาร
เป็นสื่อ การสุขาภิบาล โรงฆ่าสัตว์ ตลาดสด โรงงานผลิตอาหารกระป๋อง เนมและผลิตภัณฑ์เนม
อาหารทะเล น้ำแข็งและเครื่องดื่มต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาดูงานร้านอาหารในชุมชน

สข 314 สุขภาพสิ่งแวดล้อม

2 (2-0-4)

HE 304 Environmental Health

04021314

ศึกษาหลักใหญ่ขององค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลต่อความเป็นอยู่และสุขภาพของมนุษย์ ได้แก่ การสุขาภิบาลอาหาร การจัดหาน้ำดื่ม น้ำใช้ การกำจัดสิ่งปฏิกูล มลภาวะของอากาศ มลภาวะของน้ำ และมลภาวะของเสียง การควบคุมแมลงและสัตว์และตลอดจนการสุขาภิบาลโรงเรียนและที่พักอาศัย

สข 418 เทคโนโลยีทางสุขภาพศึกษา

2 (2-0-4)

HE 418 Technology in Health Education

04021418

ศึกษาและสำรวจแหล่งบริการทางสุขภาพ และวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท เช่น ศูนย์บริการสาธารณสุข โรงพยาบาล สถานีอนามัย ฯลฯ ตลอดจนศึกษาถึงบทบาทของแหล่งบริการที่มีต่อชุมชน ปัญหาการให้บริการและการให้บริการ ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ การนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ การประสานงานของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หลักและวิธีทำอุปกรณ์ประกอบการสอนสุขภาพ

สข 419 การพยาบาลและฟื้นฟูสุขภาพ

2 (2-0-4)

HE 419 Home Nursing and Rehabilitation

04021419

ศึกษาหลักการ จุดมุ่งหมาย ขอบเขต และวิธีการให้การพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน รวมทั้งการพยาบาลเพื่อฟื้นฟูร่างกายให้คืนสู่สภาพเดิม การให้การพยาบาลและสุขภาพในด้านแม่และเด็ก ตลอดจนคนทุกระดับ รายการจัดหา คัดแปลงและปรับปรุงเครื่องใช้ในการพยาบาลที่เก็บ และการใช้วิธีการแบบง่าย ๆ เพื่อช่วยให้ร่างกายฟื้นฟูกลับสู่สภาพเดิม

- สข 420 สุขภาพมารดาและเด็ก 2 (2-0-4)
 HE 420 Maternal and Child Health 04021420
 ศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และตระหนักในปัญหาของการอภีบาลมารดาและเด็ก ทั้งใน
 สังคมและเมืองหลวง และชนบท ความสำคัญและอิทธิพลของครอบครัว และสิ่งแวดล้อมต่อ
 การเจริญเติบโตและการพัฒนาของเด็ก ตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึงผู้ใหญ่ รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาและ
 วัฏจักรบริการด้านสุขภาพแม่และเด็ก และยังคงให้เข้าใจถึงความสำคัญในหน้าที่และการประสาน
 งานของบุคลากรสาธารณสุขประเภทต่าง ๆ เพื่อการแก้ไขและพัฒนางานอภีบาลมารดาและ
 ทารก
- สข 427 หลักการจัดฝึกอบรมงานสุขภาพศึกษา 2 (2-0-4)
 HE 427 Principles of Training in Health Education 04021427
 ศึกษาหลักการ ความจำเป็นของการฝึกอบรมทางสุขภาพศึกษา วิธีการฝึกอบรมและการดำเนิน
 การฝึกอบรม การสัมมนา การประชุมปฏิบัติการ และการประชุมทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ
 เรื่องสุขภาพ
- วส 314 การจัดหาน้ำดื่ม น้ำใช้ 2 (2-0-4)
 SA 314 Water Supply 04022314
 ศึกษาความสำคัญและความจำเป็นในการจัดหาน้ำบริโภคที่ปลอดภัย สำหรับชุมชน วัตถุประสงค์
 ที่มีน้ำเป็นสื่อ คุณสมบัติและมาตรฐานของแหล่งน้ำ การจัดการและการควบคุมคุณภาพน้ำใน
 ด้านการสุขาภิบาลชุมชน การอนุรักษ์แหล่งน้ำเพื่อการสาธารณสุขบริโภค กฎหมายควบคุมแหล่งน้ำ
- วส 315 การกำจัดขยะ 2 (2-0-4)
 SA 315 Solid Wastes Disposal 04022315
 ศึกษาปัญหาของขยะมูลฝอยที่มีต่อภาวะสิ่งแวดล้อมในชุมชน คุณสมบัติของสิ่งปฏิกูล ระบบ
 การรวบรวม เก็บ และการกำจัดขยะมูลฝอย โดยการหมุนเวียนนำมาใช้ประโยชน์

วส 316 การกำจัดน้ำโสโครกและสิ่งขับถ่าย 2 (2-0-4)

SA 316 Sewage and Human Wastes Disposal 04022316

ศึกษาคูณสมบัติอันเกิดจากน้ำโสโครก และสิ่งขับถ่ายจากมนุษย์ ที่มีต่อสภาวะแวดล้อมและการสาธารณสุข การปรับปรุงคุณภาพและวิธีการกำจัดน้ำโสโครก การกำจัดสิ่งขับถ่ายจากมนุษย์ หน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐที่มีต่อการกำจัดน้ำโสโครกและสิ่งขับถ่ายจากมนุษย์ ในชุมชน ในเขตเมือง และชนบท

วส 402 หลักการออกแบบงานสุขาภิบาล 2 (2-0-4)

SA 402 Principles of Sanitation Design 04022402

ศึกษาหลักการเขียนแบบ การสำรวจ การวิเคราะห์ปัญหา การควบคุมสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม การแก้ปัญหาสาธารณสุข ทั้งในชนบทและในเมือง การออกแบบระบบประปา ระบบกำจัดน้ำเสีย สุระว่ายน้ำ การออกแบบและติดตั้งเครื่องทำความเย็นและระบบอากาศ การติดตั้งแสงสว่างในอาคาร

วส 412 การควบคุมมลภาวะทางอากาศ 2 (2-0-4)

SA 412 Air Pollution Control 04022412

ศึกษาสาเหตุ ประเภท และมลภาวะของอากาศ และอันตรายที่มีต่อมนุษย์ สัตว์ พืช ทรัพย์สิน ลักษณะทางอุตุนิยมวิทยาที่มีอิทธิพลต่อมลภาวะทางอากาศ เหตุว่าสาเหตุต่าง ๆ ที่เกิดในชุมชน เช่น กลิ่น เสียง ควัน ฯลฯ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ การป้องกัน ควบคุม มลภาวะทางอากาศและเหตุว่าสาเหตุโดยใช้หลักวิชากฎหมายบังคับ

ภาคผนวก ง .
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เลขที่	ชื่อ	สกุล	สถานที่ทำงาน
1	ผศ.ดร. สุนันท์	ศล โกล่อม	สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2	รศ.ดร. วิชัย	วงษ์ใหญ่	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3	ดร. ศักดิ์ชาย	ทัพสุวรรณ	คณะ คณบดี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4	รศ.ดร. ปัทมา	สมบูรณ์ศิลป์	อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนนานาชาติ
5	ดร. เอ็มอัชฌา	รัตนวิมล	ฝ่ายส่งเสริมสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
6	ศ. สุชาติ	โสมประยูร	ภาควิชาพลานามัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
7	รศ. นัชรา	กาญจนรักษ์	ภาควิชาพลานามัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
8	อ. จิตรา	ทองเกิด	ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร

เลขที่	ชื่อ	สกุล	สถานที่ทำงาน
1	ผศ.ดร. สมจิตต์	สุนทรภักส์	ภาควิชาสุศึกษา คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2	รศ.สุรีย์	จันทร์ โมลี	ภาควิชาสุศึกษา คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3	รศ.ประภาเพ็ญ	สุวรรณ	ภาควิชาสุศึกษา คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
4	ดร. ชะนวนทอง	ธนสุกาญจน์	ภาควิชาสุศึกษา คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
5	ผศ.ดร. เทวาทน์	หอมสนิท	ภาควิชาพลานามัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6	ผศ.ดร. ลาวัณย์	สุกกวี	ภาควิชาพลานามัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7	ผศ. เจียมพงษ์	วงศ์ธรรม	ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์
8	อ. สำเร็จ	นิพนชัย	ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์

เลขที่	ชื่อ	สกุล	ตำแหน่ง
9	อ. เครือวัลย์	โพธิ์พันธ์	ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์
10	อ. จันทรวิภา	คิลกสัมพันธ์	ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สหวิทยาลัย รัตนโกสินทร์
11	ผศ.ดร.แนนน้อย	นครเขตต์	ภาควิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
12	รศ.อลิสา	พงษ์อมรเทพ	ภาควิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
13	รศ.สุวัฒน์	ธีรเวชเจริญชัย	ภาควิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
14	อ. สมศักดิ์	กระจายกลั่น	ภาควิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
15	อ. จินดา	บุญช่วยเกื้อกุล	ภาควิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

นางสาวสุนทรี แก้วมาลัยตระกูล

ที่อยู่ปัจจุบัน

100/1 หมู่ 6 ถนนแสงชูโต อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี

โทร (034) - 542171

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2523 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาวิรุติ

อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

พ.ศ.2525 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสมถวิลราชคำว

ปทุมวัน กรุงเทพฯ

พ.ศ.2528 ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 1

(สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

พ.ศ.2532 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

สุนทรี แก้วมาลัยตระกูล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

มกราคม 2533

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอก
สุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบจำลองชิป ประเมินบริบท
ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลผลิต การประเมินบริบทได้แก่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร การประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ก่อนการ
การเรียนการสอน คำว่าเรียน และสถานที่เรียน การประเมินกระบวนการ ได้แก่กระบวนการ
การเรียนการสอน และ การวัดและการประเมินผล การประเมินผลผลิตได้แก่คุณสมบัติของ
บัณฑิตและความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ประชากรได้แก่ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรจำนวน 15 คน
อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา ปีการศึกษา 2531 จำนวน 22 คน และนิสิตตามหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 25 คน บัณฑิตที่
สำเร็จการศึกษาคณะหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 - 2530
จำนวน 67 คน และผู้เข้าบัณฑิตจำนวน 67 คน รวมประชากรทั้งหมด 196 คน เครื่องมือที่
ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการและเติมคำเกี่ยวกับ
ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ
ถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษาใน 7 ด้าน และ
คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร การวิเคราะห์
ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควรในด้านความชัดเจน
ควรปรับปรุงให้มีเอกลักษณ์วิชาชีพเฉพาะตัวมากขึ้น ในด้านโครงสร้างของหลักสูตรควรปรับปรุง
วิชาในวิชาพื้นฐานเฉพาะด้านและวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เป็นรายวิชาทางวิทยาศาสตร์ และ/หรือ
วิทยาศาสตร์สุขภาพให้มากขึ้น ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนในวิชาเอกเลือกให้มากขึ้น
เนื้อหาของหลักสูตรยังไม่สัมพันธ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรครบทุกข้อ ควรเพิ่ม
รายวิชาทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ และเนื้อหาวิชาของหลักสูตรยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก

ด้านปัจจัยเบื้องต้น ปัจจัยที่สนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งได้แก่ก่อนการเรียน
การสอน คำว่าเรียน และสถานที่เรียน ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควรทั้งทางด้านปริมาณ คุณภาพ

และความสะดวกในการเบิกยืมหรือขอรับบริการ

ด้านกระบวนการ กระบวนการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควรทั้งในด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้และทักษะนอกเหนือจาก ในชั้นเรียน ควรเพิ่มระยะเวลาการฝึกงานให้มากขึ้น การวัดและการประเมินผลยังขาด ความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านหลักการและมาตรฐานที่ ชัดเจน และมุ่งเน้นวัดความจำและเนื้อหา มากกว่าความคิดสร้างสรรค์

ด้านผลผลิต บัณฑิตโดยส่วนรวมได้งานทำแล้วและส่วนใหญ่เป็นงานภาคเอกชน ผู้ใช้บัณฑิตภาครัฐบาลมีความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิต เกือบทุกคุณสมบัติที่กล่าวมา โดยที่ต้องการให้บัณฑิตมีคุณสมบัติเหล่านั้นเหมาะสมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนผู้ใช้บัณฑิต ภาคเอกชนมีความต้องการเกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิต เพียงบางคุณสมบัติที่กล่าวมาและต้องการ ให้บัณฑิตมีคุณสมบัติเหล่านั้นเหมาะสมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่นเดียวกัน

AN EVALUATION OF THE BACHELOR'S DEGREE PROGRAM OF SCIENCE
IN HEALTH EDUCATION, FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

SUNTAREE GAEMMALAITAKUL

A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master Degree of Education in Health Education
at Srinakharinwirot University

January 1990

The purpose of this study was to evaluate the Bachelor's Degree Program of Science in Health Education, Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University by using CIPP Model : Context, Input, Process and Product. The objectives, the structure and the content of the curriculum were evaluated as a context. Teaching-learning materials, text-books and classrooms were evaluated as an input. Teaching-learning processes, tests and measurement were evaluated as a process. Graduates' characteristics and the needs of their employers were evaluated as a product. The population consisted of 196 persons; 15 experts in the field of curriculum development , 22 health educators teaching in the 1988's , 25 students major in health education in the 1988's , 67 graduates in the 1985's - 1987's and 67 employers of those graduates.

The research instrument of the study was questionnaires constructed in the form of check list with rating scale and open-ended questions. Statistical methods used for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results revealed as follows :

The Context : The objectives of curriculum were not clearly understandable , it should be revised to be more objectives, especially in the aspects of professional characteristics. The structure of curriculum was not suitable. The subjects of general education and course specified should be changed into science and health science subjects. The major elective credits must be

increased. The contents of curriculum were not relevant to some objectives, there should be some behavioral science subjects. Besides some of the course contents were also overlapped.

The Input : The teaching-learning materials, text-books and classrooms were insufficient in quantity, quality and services.

The Process : The teaching-learning processes were not appropriate for formal and informal activities. It would be better to increase time for more field work. Both students and teachers did not have the same concept in testing and measuring the program. The test and measurement emphasized mostly on memory of the content much more than on the creative thinking.

The Product : Most graduates have already got their own jobs and mostly work in personal firms and organization. The graduates were competent enough to work as the employers' needs. Nevertheless their employers still wanted them to gain higher competencies.